

Onze Vogels

NUMMER 7 | JULI | 2024

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

Waterpieper

© Rik Meerema

Er zijn regels die we geleerd hebben en die we voor 'waar' aannemen. Alle Friezen zijn stug. Alle honden hebben een hekel aan katten. Alle kanaries zijn geel. Alle Brabanders vieren verjaardagen aan lange tafels met geblokte tafellakens en in het najaar vliegen alle trekvogels naar het zuiden.

Dat laatste stond zo in het biologieboek en de docent had het zo verteld. "Vogels trekken in het najaar naar het zuiden om aan koude, sneeuw en ijs te ontsnappen en omdat ze daar voldoende voedsel kunnen vinden. In het voorjaar volgen ze de omgekeerde route omdat er dan meer voedsel is in het noorden, zodat er gebroed kan worden."

Maar net zo goed als dat echt niet alle Friezen stug zijn, er honden en katten zijn die samen spelen en niet alle kanaries geel zijn, vliegen niet alle trekvogels naar het zuiden. Dat van die Brabanders is wel waar, 'denk ik!'

Ik had wel eens een verhaal van in de winter naar het noorden trekkende vogelsoorten gehoord, maar half mei, op een nog besneeuwde top, in het Franse Centraal massief kon ik de vogel voor mij toch niet direct plaatsen. Kort daarvoor hadden we rechtsomkeert moeten maken omdat de hoeveelheid sneeuw die er nog lag het niet toeliet de top te bereiken. Terwijl ik bezig was marmotten te fotograferen die druk bezig waren met wat marmotten in het

voorjaar zoal doen, landde er vlak voor mij op een steen, langs een klein stroompje smeltwater een vogel. Het was een pieper, dat was duidelijk. Maar welke soort het was, daar kon ik niet opkomen. En dat terwijl ik toch zo ongeveer alle Europese vogelsoorten wel ken. Het duurde een tijd voor het tot mij doordrong dat het een waterpieper was. Maar dan wel met een heel ander verenpak dan wanneer ik ze in de winter op de basaltblokken langs het IJsselmeer zie. Helderder en met een roze-witte borst in plaats van een vuilwitte met donkere vlekjes.

Met de realisatie dat dit een waterpieper was, kwam ook het verhaal naar boven dat deze soort in het najaar juist vanuit het zuiden naar ons toe komt. Ze verlaten dan hun broedgebied en de kou van de bergtoppen om langs de kusten van Europa, en dus ook bij ons, te overwinteren. Eigenlijk geldt voor de Waterpiepers die ik in de winter in ons land tegenkom dat ze ook de kou en voedselgebrek ontvluchten, maar voor hen zijn blijkbaar onze winters mild genoeg om hier te overwinteren. In tegenstelling tot veel Nederlandse pensionado's hoeven zij niet naar Benidorm of de Portugese Algarve. Voor hen is Marken, Stavoren of Lelystad ook prima. Zoals op de meeste regels, zijn er ook op de noord-zuid trek in de herfst, uitzonderingen. Mijn biologieboek en docent van destijds waren dus onvolledig. Ik neem het ze niet kwalijk, want zoals altijd bevestigen die uitzonderingen de regel.

INHOUD

In deze uitgave

Neophema's 2 Elegantparkiet	5
Rogetto	8
Teek	9
Eitje tikken	9
Op zoek naar vogels in Nationaal park Kruger, Afrika – deel 1	10
Bijeenkomst "Allianz" in Baunatal	14
In de keuken van... Piet de Koning in Wijngaarden	16

Lipochroom (vetstof) kleurkanaries	20
De bruinkopdiksnavelmees in Nederland	23
Eischaalkwaliteit	24
Afscheid van penningmeester Dirk Verburg	26
Kweek met de schamaliijster	27
Pino	30

En verder

4	Column voorzitter
31	Column keurmeester
32	Bondsmededelingen
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Mutatie blauwe edelpapegaai
© Iggino van Bael

TEAM!!!

Als u mijn voorwoord leest zijn de Europese Kampioenschappen voetbal al begonnen, misschien zijn zelfs de resultaten al bekend. Mogelijk zijn de straten nog oranje gekleurd of misschien ligt de versiering alweer op de vuilnisbelt. Feit is dat een evenement de saamhorigheid vergroot. Uiteraard hoop ik dat het Nederlands elftal heel ver komt, maar dat ligt aan het team. Wij kunnen wel wat succesjes gebruiken.

Albert Zomer, voorzitter

Voetballers van allerlei pluimage, uit allerlei steden, misschien wel niet uit je favoriete elftal worden bij elkaar gebracht en door de bondscoach tot een team gesmeed om het beste uit de samenstelling te halen. Wist u dat het woord TEAM een acroniem is van "Together Everyone Achieves More". Samen bereik je meer. Wie durft dat te bestrijden!

Als vogelliefhebber hoef je niet perse een teamplayer te zijn, want de hobby beleef en geniet je zelf. Vogels houden is echter meer dan alleen maar een individuele hobby. Hoe graag praten wij over onze vogels? Hoe mooi vinden wij het om onze volière, onze kweekresultaten en voor een klein gedeelte van de leden van de NBVV, de resultaten op de onderlinge wedstrijden te laten zien? In juni is de kweek voor velen weer achter de rug en is nu het volgen van de ontwikkelingen van onze gekweekte vogels het spannendste gedeelte. Hoe komt het jong tot ontwikkeling? Net zoals spelers die als belofte gezien worden in de voetbal zich ontwikkelen, gaat de ontwikkeling bij vogels door. Daar waar wij een belofte zagen valt het tegen, daar waar wij geen verwachting hadden valt het reuze mee. In mijn hok ging

het aanvankelijk heel goed, de kanaries vlogen de nesten uit en plots kwam de klad er in. Ik ontdekte voor het eerst sinds 15 jaar een naar irritant beestje, de zwarte luis. Geen Exzolt wat daar tegen helpt, wel hygiëne, behandelen van kooien vooraf en dat, dat had ik stom, stom, stom.....na gelaten. Ondanks het feit dat ik hier altijd op hamer, eerder tijdens presentaties, maar nu vooral in de besprekingen binnen de eigen vereniging.

Die vereniging..... dat is wat! Een club die als team bouwt aan een eigen domeintje, waar je je thuis voelt. Waar je samen je hobby beleeft, waar je vreugde en verdriet deelt, waar mensen zich belangeloos inzetten als vrijwilligers team. Ik sta er elke keer verstelt van welk mentaliteit en enthousiasme er dan plotseling van af straalt en welk effect dat heeft. Dat enthousiasme werkt aanstekelijk. Zo'n voorbeeld is de vereniging "Vogeleiland" te Lobith. Een aantal enthousiastelingen heeft als team de schouders er onder gezet en vervolgens zijn er volop activiteiten op facebook te zien, met als effect aanmeldingen van nieuwe leden.

Met de juiste instelling en een flinke dosis enthousiasme krijg je er zomaar weer leden bij. Er zijn teams in NBV land, die ook dat enthousiasme willen tentoonspreiden maar die het stukje

"together" missen! Genoeg mensen die samen de schouders onder het besturen van de vereniging, of het district willen zetten, zodat er meer gerealiseerd kan worden. Een bestuurder kan het niet alleen, dus uw hulp wordt gevraagd. Met meer handjes kunnen taken makkelijker verdeeld worden en komt niet alles op één paar schouders terecht.

In sommige districten kunnen ze uw hulp goed gebruiken, mogelijk als bestuurder. Inmiddels is in mei, tijdens de Algemene Vergadering, het hoofdbestuur weer compleet geworden na het regulier aftreden van de penningmeester. Een team en toch blijft u hulp welkom! Doet u mee?

Ik wens u een hele goede vakantie toe en na de vakantie alle teams veel succes bij de voorbereidingen voor allerlei shows, evenementen en bijeenkomsten.

Samen zijn wij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers!!!

Neophema's 2 Elegantparkiet

© Adri van Kooten

In een aantal delen worden de verschillende Neophema-soorten behandeld. Omdat de voeding en de huisvesting voor de in ons land gehouden soorten vrijwel gelijk zijn, zijn deze onderwerpen in het eerste deel behandeld. Alles over de voeding en huisvesting kunt u daarom teruglezen in het eerste deel over Neophema's.

Verspreidingsgebied

De elegantparkiet komt verspreid over twee locaties voor. Een gedeelte komt voor in het uiterste zuidwesten van New-South Wales, westelijk Victoria en het zuidoosten van Zuid-Australië. De andere populatie komt voor in het zuidwesten van Australië. Tussen deze twee gebieden ligt een erg droge (bijna boomloze) strook, de Nullarborvlakte, dat een natuurlijke barrière vormt. Zéér, zéér lang geleden zullen de vogels elkaar nog hebben kunnen bereiken maar langzamerhand is het te kaal geworden en zijn er uiteindelijk twee populaties ontstaan. In dat kader spreken we dan nu ook van een oostelijke elegantparkiet en een westelijke elegantparkiet.

Eigen waarneming in West-Australië

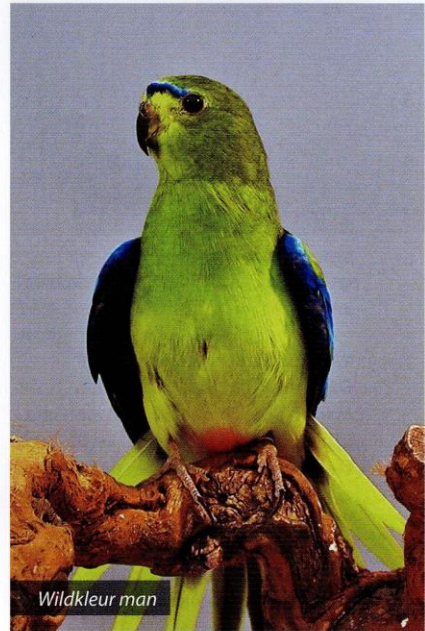
Zelf heb ik de elegantparkiet kunnen waarnemen op 31 oktober 2008. Ik bracht toen een bezoek aan het Nationaal Park Stirling Range. Het Nationaal Park Stirling Range omvat het Stirlinggebergte in de regio Great Southern in West-Australië. Het ligt ongeveer 337 kilometer ten zuidoosten van Perth en 80 kilometer ten noorden van Albany. Die dag vertrok ik om 9.30 uur uit het hotel en bereikte de ingang van het park om 10.15 uur. Helaas kreeg ik zeer weinig vogels te zien. De excursies op het gebied van vogels en wildflowers loopt in dit park van september

t/m oktober. Wellicht was ik te laat in het seizoen. Het broedseizoen van de vogels was hier toen al afgelopen. Na het einde van het broedseizoen verspreiden de vogels zich weer en zijn ze dus moeilijker te vinden. De vogels die ik zag waren een stel overvliegende bergparkieten, een Port Lincolnparkiet en wat kleinere vogelsoorten. In de nabijheid van het park was een eetcafé waar ik wat te eten bestelde. Op het moment dat ik binnen ging zitten zag ik ineens per toeval een paar elegantparkieten buiten in het gras op de grond foerageren. De zitplaats binnen werd snel verruild voor een zitplaats buiten. Het lukte uiteindelijk wat foto's te schieten van de vogels, helaas echter geen goede scherpe foto's. De hele tijd zaten ze (ver weg) op de grond, het zijn dan ook vogels die zeer veel op de grond vertoeven en erg moeilijk waarneembaar zijn in het gras. Het veelvuldig op de grond vertoeven kun je trouwens ook goed waarnemen bij ons in de volière.

Oost-Australische elegantparkiet

Formaat: 26 cm. Ringmaat: 4 mm.

Man: het voorhoofd laat een dubbele voorhoofdsband zien. De onderste is donkerblauw en de bovenste, die wat smaller is, lichtblauw. Deze smalle lichtblauwe band eindigt in een duidelijk hemelsblauw driehoekje achter het oog. Dit is een belangrijk verschil met de vrij sterk gelijkende blauwvleugelparkiet. Daar loopt de voorhoofdsband tot aan het oog. Het gebied tussen de snavel, het oog en de voorhoofdsband is donkergeel. De bevedering aan de bovenzijde van de schedel, de nek, de mantel, het vleugeldekk, de rug en de stuit is olijfgroen met een goudgele gloed. De keelstreek, de hals en de bovenborst zijn olijfgroenachtig geel dat op borst, buik, flanken, dijen en anaalstreek overgaat naar donkergeel.

Tussen de poten bevindt zich een kleine oranjeachtige buikvlek. De vleugelbochten en de vleugelranden zijn donkerblauw. De middelste vleugeldekveren zijn turquoiseblauw. De slagpennen zijn zwart met een donkerblauwe buitenvlag. De bovenstaartdekveren zijn olijfgroen met een goudgele gloed. De onderstaartdekveren zijn diepgeel. De bovenzijde van de middelste staartveren is matblauw met een olijfgroene weerschijn. De staartpennen zijn aan de onderzijde donkergeel. De ogen zijn donkerbruin, de snavel grijs, de neusdoppen bruingrijs, de poten lichtgrijs en de nagels grijszwart. Pop: in het geheel minder intensief van kleur dan de man en in het geheel genomen wat groener. Vooral op borst, buik, flanken, dijen en anaalstreek komt dit tot uiting. Verder ontbreekt de oranjeleuri-

ge buikvlek en zijn de slagpennen bruin-zwart.

West-Australische elegantparkiet

Formaat: 26 cm. Ringmaat: 4 mm.

Man en pop: als de nominaatvorm, maar in het geheel een donkerder verschijning. De bovenkant is donkerder, de onderkant is groener. De staartveren vertonen weinig geel.

Onderzoek naar het vóórkomen van de oostelijke elegantparkiet en de rotspar-kiet op Kangaroo Island

Interessant om op te merken is dat in april 1980 onderzoek is gedaan naar de status van de oostelijke elegantparkiet en de rotspar-kiet op Kangaroo Island.

Kort samengevat concludeerden ze in dit onderzoek dat de elegantparkiet van eind november tot begin april een regelmatige maar tot dan toe grotendeels over het hoofd geziene bezoeker is van Kangaroo Island. Aangenomen werd dat de vogels vanaf het tegenoverliggende vasteland komen en zeer waarschijnlijk ook op Kangaroo Island broeden maar dat hier nooit melding van is gedaan.

Leefwijze en voeding in de vrije natuur

De elegantparkiet houdt zich het liefst op in een open of licht bebost gebied. Dit kan heel gevarieerd zijn zoals de duinen langs de kust, moerasachtige gebieden, akkers en weilanden met hier en daar wat strui-

ken of bomen enzovoort. In Zuid-Australië worden ze vaak samen met rotspar-kieten en met name blauwvleugelparkieten aangetroffen. In West-Australië worden ze in de duinen soms met rotspar-kieten samen gezien.

De elegantparkiet is een standvogel met lichte nomadische trekjes. Wanneer het nodig is, om (bij droogte) water te bereiken, dan zullen ze buiten het broedseizoen hun normale leefgebied verlaten. De vogels in Zuid-Australië trekken bijvoorbeeld tot het zuidwesten van Victoria. In Victoria zelf zijn tot op heden zelden broedende eleganten aangetroffen. Het hoofdvoedsel van elegantparkieten in de vrije natuur bestaat in hoofdzaak uit graszaden maar er staan ook nog een hele reeks soorten van planten met hun zaden en bessen op hun menu. Al deze voedselplanten groeien op de grond zodat de elegantparkiet bijna altijd op de grond foerageert. Bijna, omdat er ook meldingen zijn van het eten van rijpende zonnebloempitten. Echter het laatste behoort niet tot hun natuurlijke voedsel. Zoals we weten zijn de seizoenen in Australië tegenovergesteld aan die van ons. Het broedseizoen loopt dan ook van halverwege augustus tot eind december. Voor het broeden zijn ze afhankelijk van niet al te kleine bomen. De meeste nesten worden gevonden in holten van (vaak rottende) zijtakken op een hoogte van drie tot ongeveer twaalf meter. Het nest wordt bekleed met fijn geknaagde houtspaanders en molm. Een legsel bestaat veelal uit vier tot vijf eitjes die na ongeveer 18 tot 19 dagen broeden uitkomen. Ondanks dat het een vrij algemene soort is in Australië, is er relatief weinig studie naar deze soort gedaan. Toch zal de groei van de jongen waarschijnlijk niet veel anders zijn dan wat wij weten uit de liefhebberij.

Kweek

Er kan een nestblok worden verstrekt met een bodemoppervlak van 18 x 18 cm, een hoogte van 40 cm en een invleggat van 6 cm doorsnee. Het is verstandig meerdere (verschillende) blokken te verstrekken zodat de vogels zelf hun keuze kunnen

maken. Ze kunnen zowel in de volière als in het nachtverblijf worden opgehangen. Buiten moeten ze wel worden beschermd tegen slagregens en felle zonneschijn. Als nestmateriaal kan gebruik worden gemaakt van een laag rottend hout, houtspaanders of zaagsel dat vermengd wordt met boshumus, potgrond of turf. Net als bij de meeste parkietensoorten verdragen meerdere paartjes elkaar niet tijdens het broedseizoen. Vooral de mannen beginnen, wanneer ze broedrijp zijn, op elkaar te jagen. Indien men een goed kweekstel treft of samenstelt zal de pop al snel overgaan tot het leggen van eieren. Na een broedduur van ongeveer 20 dagen worden de jongen geboren. De man komt de pop tijdens het broeden voeren en doet dit later ook bij de jongen. Een paartje kan in een seizoen twee broedsels grootbrengen. De jongen die na ongeveer vier weken het nest verlaten zijn nogal wild. Ze verwonden zich dan ook snel aan gaas, draden of wanden. Onderschat dit niet want zelf heb ik mijn beginjaren ervaren hoe een jonge elegantparkiet zich doodvloog tegen het gaas. Om verwondingen te voorkomen is het verstandig planten tegen de wanden te zetten en of groene takken in het gaas te steken wanneer ze op het punt staan uit te vliegen. De jonge vogels lijken op de pop maar zijn wat matter van kleur. Nadat ze zijn uitgevlogen worden ze nog twee tot drie weken door de oudervogels (bij) gevoerd alvorens ze zelfstandig zijn.

De groene (wildkleur) elegantparkiet als tentoonstellingsvogel

Als we op de tentoonstelling goede resultaten willen behalen met de elegantparkiet zijn de volgende aspecten van belang.

Conditie:

Conditie is een eerste vereiste dus is het van belang dat de vogels die we inbrengen een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken.

Formaat:

De lengte van een elegantparkiet dient ongeveer 25 cm. te zijn. Hierbij bepaalt

ysel

De

de staart voor ongeveer 40% de totale lengte.

Model:

Een ideale elegantparkiet is een volle vogel d.w.z. dat de borstbevedering de schouders bedekken (Bij te smalle vogels valt de borst als het ware tussen de schouders). De nek moet goed gevuld zijn. De ruglijn dient, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn te vormen. Het achterlijf mag niet uitgezakt zijn.

Houding:

Het type van de vogel dient aangepast te zijn aan het formaat.

Elegantparkieten met een juiste houding zijn vogels waarbij de ruglijn een hoek van 50 graden met het horizontaal maakt.

Wildkleur pop

Kop:

De elegantparkiet dient een ronde kop te hebben met een iets afgeplatte schedel.

Poten:

De vogel dient vrij te zitten van de zitstok. Twee tenen staan naar voren geplaatst en twee tenen naar achteren. De tenen dienen voorzien te zijn van eenkleurige gelijkmatige gebogen nagels.

Snavel:

De bovensnavel is een haaksnavel, die voorzien is van een inkeping. De punt van de bovensnavel steekt enkele mm. over de ondersnavel. Bij een goed gesloten snavel voegt de ondersnavel zich gedeeltelijk in de bovensnavel.

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn, dicht en aaneengesloten. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en mogen elkaar op de rug niet kruisen.

Tentoonstellingseisen groene man

Kleur:

De kleur moet helder olijfgroen zijn en geen overheersend bruin waas tonen. Iets bruine waas, mits egaal, is toegestaan. Het voorkomen van geel achter het oog is een ernstige kleurfout en moet zwaar

bestraft worden bij kleur.

Tekening:

Elegantparkiet mannen moeten een oranje buikvlek tonen.

De buikvlek moet duidelijk en egaal aanwezig zijn en moet ongeveer de grootte hebben van een vijf eurocent muntstuk. Het niet bezitten van een oranje buikvlek wordt bestraft door de keurmeester.

De tweekleurige voorhoofdsband moet duidelijk en scherp zijn afgetekend en mag niet kartelig overkomen en moet doorlopen in een driehoek vorm tot achter het oog. De vleugelband moet strak zijn afgelijnd en duidelijk tweekleurig zijn en de hemelsblauwe rand duidelijk tonen.

Tentoonstellingseisen groene pop

Kleur:

De kleur moet helder olijfgroen zijn en geen overheersende bruine waas tonen.

Tekening:

Bij de pop ontbreekt de blauwe driehoek achter het oog even als de buikvlek.

Het bezitten van een oranje buikvlek bij de pop is onjuist en wordt door de keurmeester bestraft.

De tweekleurige voorhoofdsband is smaller dan bij een man, maar moet duidelijk en scherp zijn afgetekend en mag

niet kartelig overkomen. De voorhoofdsband loopt tot aan het oog. De vleugelband moet strak zijn afgelijnd en duidelijk tweekleurig zijn en de hemelsblauwe rand duidelijk tonen.

Bijzonderheden

De aangegeven ondersoorten komen niet in zuivere vorm in onze volièren voor. Toen ze nog vanuit Australië werden ingevoerd werden ze allemaal gewoon als elegantparkieten gezien. De elegantparkiet komt in aanmerking voor een gezelschapsvolière met kleine tropische vogels. Hij kan echter niet met andere Neophema-soorten, zoals turquoiseparkiet, blauwvleugelparkiet en splendidparkiet, in één volièr worden gehouden. Dat leidt onherroepelijk tot ruzies of bastaardering. Bij de elegantparkiet komen de autosomaal recessief verervende mutaties ino (lutino), pastel (grijsvleugel), fallow (bronze fallow) en faded voor, en verder de geslachtsgebonden verervende mutatie cinnamon en de autosomaal verervende mutaties dominant bont en grijs.

ysel

De

Rogetto

© John Rossou

Het is altijd moeilijk om iets over vogels te schrijven zonder daarbij het idee te wekken dat jouw artikel en zienswijze het beste is. Iedereen heeft zo zijn eigen manier. Het enige wat ik kan zeggen is dat ik vanaf mijn 5e jaar vogels heb en ik ben nu 70.

Rogetto

Dit is een nieuwe soort fris  die door de COM geaccepteerd is en in 2020 in Porto voor de eerste keer als showvogel gejureed is. Ik was in de bevoorrechte positie dat ik gelijk zowel met een stam als met een enkeling wereldkampioen werd.

Ontstaan

Het ontstaan van de Rogetto was logisch. We hadden de Mehringer als mini Parijse fris  dus je kon er op wachten dat er ook een mini Agi zou komen, de Rogetto.

De heren Del Prete en Rossini uit Itali  hebben deze vogel gecreerd en ik had het geluk dat ik een aantal jaren v or de definitieve erkenning een koppel had gekregen van de heer Del Prete. En de jaren daarna kreeg ik nog enkele mannen voor vreemd bloed. Ik ben de heer Del Prete nog steeds dankbaar dat hij mij heeft laten kennismaken van deze nieuwe fris  soort.

Duurt nog vijf jaar

Maar let wel, het duurt nog zeker vijf jaar voordat we echte goede Rogetto's op de show zullen zien. De vogel is nog steeds in ontwikkeling. Op dit moment zijn er nog geen Rogetto's met een volle capuchon. In Modena zat wel een Rogetto met een volle capuchon maar die vogel was zo groot dat deze in Nederland mee had kunnen doen als Agi.

Ook hier krijgen we hetzelfde probleem als bij de Agi/Parijse fris . Kwekers van Mehringers zullen proberen om met hun verkeerd gefriseerde vogels Rogetto's te gaan kweken. Daarnaast zullen kwekers van Mehringers proberen om met een Rogetto de kopfrisering te verbeteren. Hierbij vergeten ze dat daarmee ook de Rogetto bevedering in hun Mehringers wordt ingekweekt. We cre ren dus weer een groot aantal bastaarden.

Wat de vogel zelf betreft kan ik zeggen dat de Rogetto een aantal karaktereigenschappen heeft van de Agi. Allereerst is ook hier het onderscheid tussen man en pop moeilijk en pas laat in het broedseizoen te zien. Je kunt wisselbroed proberen maar ook hier zal dat leiden tot een teleurstelling. Zodra je de man weg neemt zal de pop kort daarna het nest verlaten. Althans, dat is mijn ervaring! Voordeel is dat de Rogetto wel goed zelf zijn jongen voert. Je hebt dus geen pleegouders nodig. Zo, ben voorzichtig als je met Rogetto's gaat beginnen en combineer ze niet met een Mehringer.

Het jureren van fris s

Voor de kweker wil ik de opmerking plaatsen dat ze niet teleurgesteld moeten zijn als ze op een kleine show maar laag gejureed worden. Het ontbreekt vaak aan ervaring en aan vergelijkingsmateriaal en dan is het niet eenvoudig om hoog te scoren ten opzichte van bijvoorbeeld een Gloster of een Fife Fancy.

Kijk zelf goed naar de standaard eisen en ga ook eens naar een speciaalshow waar meerdere fris s tentoongesteld worden. Dan kun je zelf een vergelijking maken waar je staat. En wanneer je de mogelijkheid hebt bezoek dan bijvoorbeeld de show en beurs in Modena (voorheen Reggio d'Emilia) of de wereldshow om veel fris s te zien en te vergelijken.

En met name bij fris s zal het altijd een discussie blijven over welke vogel nu het beste is. Maar onthoud dat het een tijdsopname is en dat temperatuur en zonlicht een enorme uitwerking kunnen hebben op een fris . Dus geef niet te snel de schuld aan de keurmeester maar kijk naar de omstandigheden tussen het tijdstip van keuren en de opening van de show.

Voeding voor de fris 

De Rogetto en de Noordse fris  kunnen gelijkgesteld worden met de kleurkanarie voor wat de voeding betreft. Wat het voer betreft moet je geen concessies doen. Een goede mengeling is misschien wat duurder maar je hebt dan wel altijd dezelfde constante samenstelling.

Ik hoop dat je wat wijzer geworden bent van dit artikel en je kunt altijd aanvullende informatie van me krijgen via de mail.

Succes en veel plezier

Teek

© Henk Branje

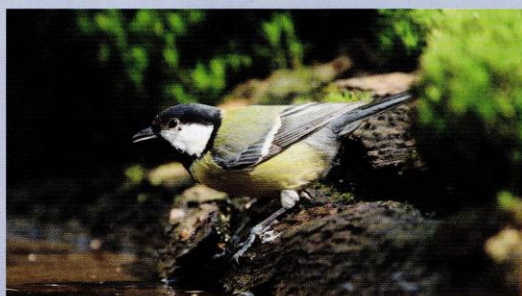
Wanneer je een vogel hebt met een teek kop z'n lichaam heb je een probleem. Zo'n teek is er heel moeilijk uit te trekken omdat de huid van een vogel erg dun is. Je moet een teek altijd rechtstandig proberen uit het lichaam te trekken, zonder draaien. Ook niets insmeren: wanneer je een teek gaat 'plagen' door het toepassen van bijvoorbeeld zeep, gaat deze spugen en daar kunnen de vogels fel op reageren.

Gebruik een pincet met een plat breed bekje. Het blijft echter lastig; kleine vogels overlijden meestal wanneer ze zijn aangestast door een teek.

Exzolt en Ivermectine werken beide tegen teken. Verstrekt Ivermectine 1 keer per 4 weken; of 1 keer per 6 weken (in winter als het kouder is) via het drinkwater. Exzolt wordt preventief elke twee maanden via het water toegediend. Voor de exacte toepassing de bijsluiters van het medicijn raadplegen.

Wanneer een teek zo'n behandelde vogel bijt, krijgt ze meteen het bestrijdingsmiddel binnen en laat vervolgens meteen los.

Vroeger hadden we in Nederland enkel te maken met de schapenteek. Tegenwoordig is daar de Egyptische teek bij gekomen. Deze is veel actiever dan de schapenteek en gaat zelf op stap en kruipt je volière binnen. De schapenteek daarentegen kruipt in een plant en wacht dan totdat er iemand passeert waar ze zich vervolgens op laat vallen. Voordeel van insectennetende volièrebewoners: ze eten de teken met smaak op...

Eitje tikken

© Henk Branje

De aasgier heeft altijd wel trek in een eitje. Alleen is z'n trek vaak groter dan z'n bek. Een struisvogelei is immers een maat te groot voor deze prachtige gier. Daar heeft deze echter iets op gevonden. Met behulp van een steen probeert hij het ei te kraken. Daartoe neemt hij een ronde of ovale kei in z'n snavel en werpt die vervolgens op het ei. Dat doet hij net zo lang tot het ei breekt. Jonge vogels leren de truc van hun ouders. In het begin hebben ze erg veel moeite om het ei te kraken. Maar ook de oudere vogels hebben er moeite mee. De best opgetekende score was 38 treffers bij 64 pogingen.

Gemakkelijker is het echter om een wat kleiner formaat ei te roven dat in de snavel kan worden vast gehouden. Zo'n ei hoeft je namelijk alleen maar op de grond te laten vallen om het te laten breken en vervolgens de inhoud op te peuzelen.

De aasgier is 55 tot 70 centimeter lang en weegt tussen 1.6 en 2.4 kilo. De spanwijdte bedraagt tussen 145 en 175 centimeter. Hij komt voor in Zuid-Europa, Azië en Noord-Afrika.

Aasgieren eten meestal aas, maar daarnaast ook insecten, klei-

ne reptielen en zoogdieren, schaaldieren, slakken, vogeleieren, nestjongen en uitwerpselen van grotere dieren.

Omdat ze relatief klein zijn moeten de vogels altijd 'achter aansluiten' bij de grotere gieren en genoeg nemen met de restanten van het aas.

Op zoek naar vogels in Nationaal park Kruger, Afrika – deel 1

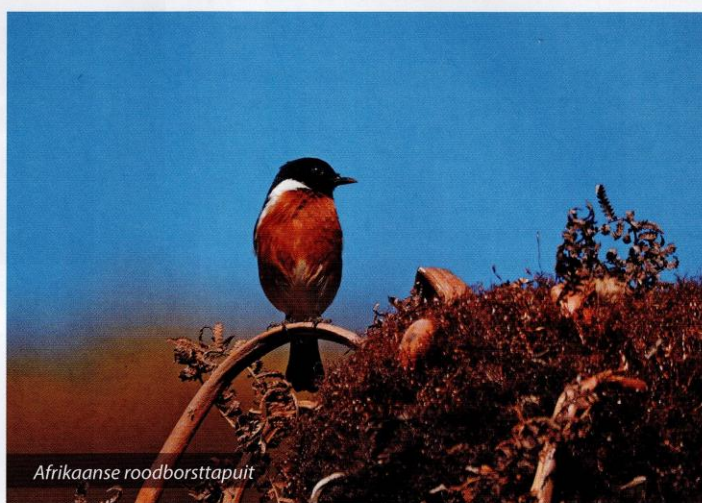
In juli 2023 heb ik samen met twee vogelvrienden een tiendaagse reis gemaakt door het Nationaal Park Kruger in Zuid-Afrika met als doel zoveel mogelijk vogels (en andere dieren) in hun natuurlijke leefomgeving te zien. Dat we in juli gingen had als reden dat het dan winter is in Zuid-Afrika. Doorgaans heb je dan te maken met prima temperaturen die zo rond de 20 tot 23 °C liggen.

© Adri van Kooten

Naudé Dam

Onze reis naar het Krugerpark begon op 30 juni 2023. Op de weg ernaartoe reden we eerst vanaf Johannesburg naar Magoesbaskloof en heel specifiek naar de 'Dap Naudé Dam'. Er was ons verteld dat hier redelijk wat vogels te spotten zouden zijn. De dam zelf is 23 meter hoog. Het omvat een oppervlakte van 28 hectare en voorziet het stuwmeer Dap Naudé van zo'n 1,9 miljoen kubieke meter water. Het water komt van de rivier de Broederstroom. De weg naar de dam was onverhard en erg slecht. We konden dus niet hard rijden. Dat gaf wel de mogelijkheid om vanuit de auto vogels te spotten. Regelmatig zagen we vogels maar deze waren helaas lang niet altijd goed te fotograferen. Bij de dam stond een security agent die ons toestond om op de dam te fotograferen. We zagen er grote sprinkhanen in de lucht vliegen. Ik wist niet dat deze tijdens hun vlucht zo mooi van kleur zijn. Ik heb er nog een leuke foto van kunnen maken.

Tijdens de reis zagen we diverse vogels die we konden fotograferen, zoals een olijspecht (*Dendropicos griseocephalus*) die zat te roffelen tegen een boomstam. Olijspechten zijn vogels die overwegend olijfgroen zijn met een rode stuit en een grijze kop. Het mannetje onderscheidt zich van het vrouwtje door zijn rood kapje. Het voedsel bestaat bij deze soort voornamelijk uit mieren en miereneitjes. Het legsel bestaat uit vijf tot zeven eieren met een broedtijd van 25 tot 27 dagen. Het mannetje heeft ook

Afrikaanse roodborsttapuit

zijn aandeel bij het broeden, door ongeveer vier keer per dag het vrouwtje af te lossen.

Een geheel andere vogel die we konden vastleggen was de treurdrongo (*Dicrurus adsimilis*). Deze soort leeft onder andere van sprinkhanen en spinnen, maar ook zaden, waterdieren en fruit worden gegeten. Gevangen insecten worden, al dan niet levend, met één poot tegen de grond gedrukt en met de snavel uiteen getrokken. Groepen treurdrongo's vallen zelfs termietenheuvels aan, die ze vernielen om vervolgens de vrijkomende termieten op te eten. Ook blijken ze in staat om voedsel van andere dieren te stelen door ze weg te jagen. Daarvoor gebruiken ze hun eigen alarmsignalen

en imiteren ze die van andere soorten. De andere soort wordt mogelijk opgeschrikt door het alarm en vlucht, waarna ze hun eten kunnen stelen. Door steeds andere dieren na te bootsen, blijft het signaal geloofwaardig.

Een wat moeilijker te fotograferen vogel was de chorister lawaaimaker (*Cossypha dichroa*). Deze soort houdt zich vooral op onderin het struikgewas en leeft van insecten. In Zuid-Afrika heet deze vogel lawaaimaker Janfredrik. De zangvariaties van de vogel op de lettergrepen van dit woord schijnt daarmee te lijken op het geluid van een boormachine (??).

Op een struik met bloeiende bloemen kon ik nog het mannetje van de souimanga honingzuiger (*Cinnyris soviman-*

ga) fotograferen. Net als de meeste honingzuigers leeft deze soort van nectar, hoewel hij ook insecten vangt, vooral om de jongen mee te voeren. Ook worden weleens bessen gegeten. Met hun korte vleugels is hun vlucht snel en direct waardoor het niet gemakkelijk is om ze te fotograferen. Wat betreft hun foeragegedrag lijken honingzuigers wel veel op de kolibries uit Amerika. Zoals op de foto te zien is, is het verenkleed van de mannetjes sterk iriserend; dat van de vrouwtjes is meestal grijs-groen. Bijzonder is dat de mannetjes na de rui (en buiten de broedtijd) een vrij saai vederkleed krijgen, dat sterk lijkt op dat van de vrouwtjes. Een andere vogel die zich liet zien was de Kurrichanelijster. Deze vogel zie je vrijwel altijd op de grond op zoek naar plantaardig en dierlijk voedsel. De Kurrichanelijster heeft een reeks gevarieerde fluittonen in zijn repertoire en blijkt de roep van andere vogels prima te kunnen imiteren. Een vogel die goed zicht moet hebben op de omgeving is de bruine slangenarend. Het leefgebied van de bruine slangenarend is savanne met wat bos. De vogel jaagt op slangen, ook grote en giftige soorten, verder ook wel op grote hagedissen. Kleine zoogdieren of vogels laat de vogel meestal met rust. Kort na de bruine slangenarend zagen we een driekleurbuulbuul. Door de gele onderstaartdekveren worden ze in Zuid-Afrika ook wel botergatjes genoemd. Een legsel van deze vogels bestaat meestal uit twee tot vier eieren. Een nest heeft dikwijls een open structuur, die bedoeld is om het regenwater te laten afvloeien. Het mannetje helpt zowel bij het broeden als bij het voeren van de jongen. Een vogeltje die wij dicht bij ons huisje konden fotograferen was de Afrikaanse roodborstapuit (*Saxicola torquatus*). De soort behoort tot de vliegenvangers, net als de (gewone) roodborstapuit zoals wij die hier in Nederland kennen. Eén van de vogels die we vooral op de grond konden waarnemen was de bruinkopstjagra. Deze vogels zie je voortdurend in dicht struikgewas rondstruinen op zoek naar insecten. Een vogel die ik, na inzoomen, mooi close-up kon fotograferen

Bruine slangenarend

was de roodkruinscharrelaar (*Coracias naevius*). Deze soort kent twee ondersoorten: *C. n. naevius* die voorkomt van Senegal oostwaarts tot Somalië en noordelijk Tanzania en *C. n. mosambicus* die te vinden is van Angola en zuidelijk Congo tot Namibië en Zuid-Afrika. Het leefgebied van deze soort bestaat voornamelijk uit halfopen savannelandschap met verspreide bomen (acacia's). Roodkruinscharrelaars jagen vanuit een vaste zitplaats, vaak zitten ze daarbij op een hoge tak of stroomdraad en ondernemen vanuit die positie duikvluchten om kleine gewervelde dieren zoals hagedissen of grote ongewervelde dieren zoals grote insecten te vangen. Vaak zijn het soorten die door andere dieren niet gegeten worden omdat ze lange haren of schrikkleuren hebben.

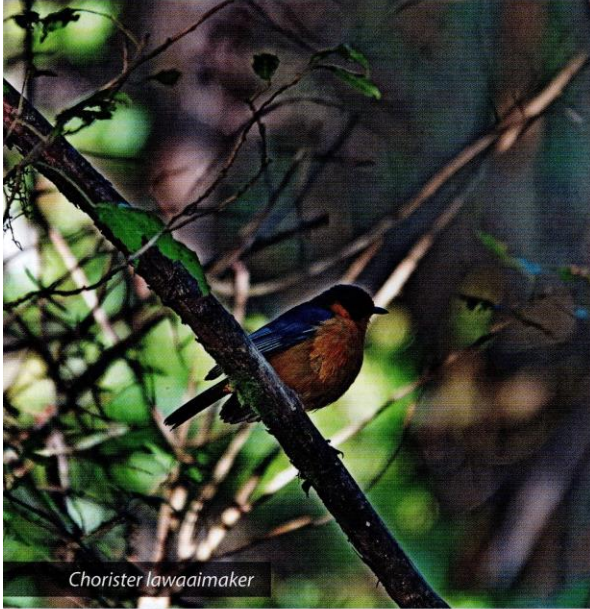
Al met al konden we deze dag zo'n twin-

tig vogelsoorten op de plaat vastleggen. De foto's spreken wat dat betreft voor zich. Na het bezoek aan de dam zijn we doorgereden over een nog slechtere weg die leidde naar een heel hoog uitzichtpunt op één van de hoogste bergen in dit gebied. Ik heb hier nog een paar mooie panoramafoto's kunnen maken, hoewel het wel erg heilig was. Opvallend was dat we hier geen enkele vogel hebben gezien en gehoord. De terugreis duurde ruim anderhalf uur vanwege de zeer slechte onverharde weg. We waren tegen 17.00 uur weer thuis. Gelukkig nog tijdens daglicht, want zo rond 17.45 uur is het pikkedonker in Zuid-Afrika. Morgen zullen we het Nationaal park Kruger bereiken.

Bruinkopstjagra

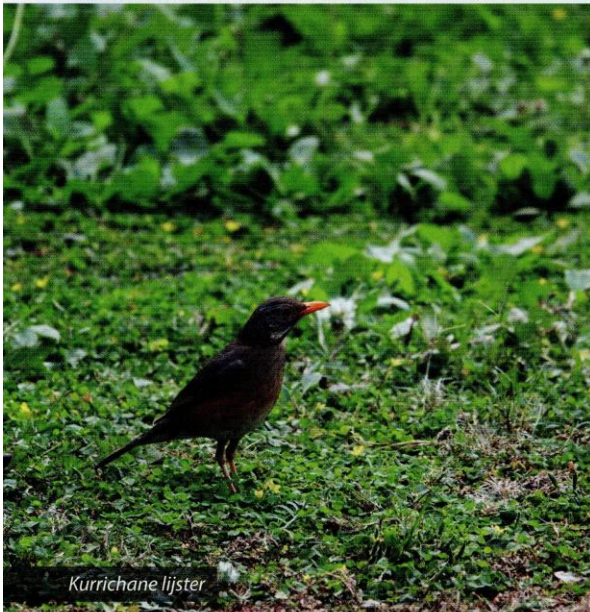
WILDPARKEN

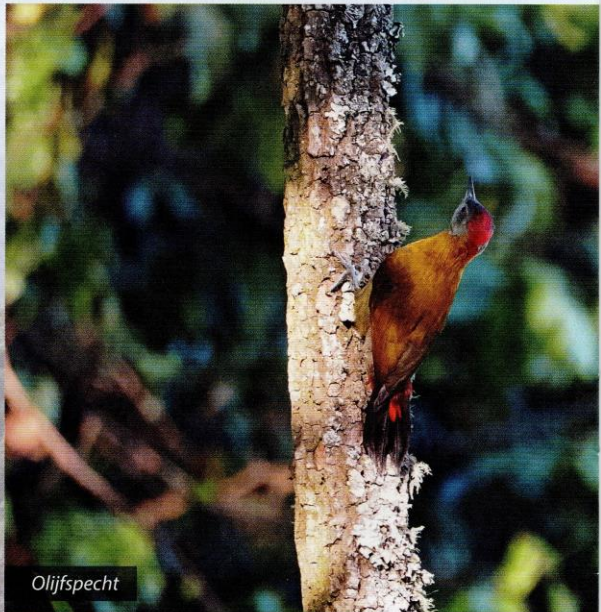
Chorister lawaaimaker

Driekleurbulbul

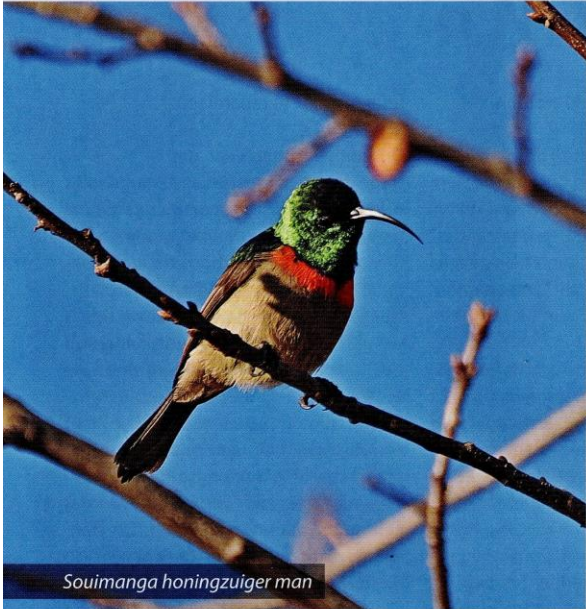

Kurrichane lijster

Olijfspecht

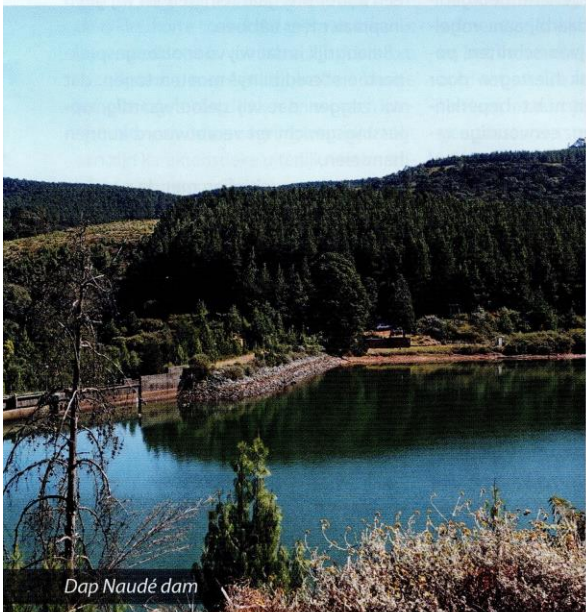
WILDPARKEN

Souimanga honingzuiger man

Vliegende sprinkhaan

Dap Naudé dam

Roodkruinscharrelaar

Bijeenkomst "Allianz" in Baunatal

Albert Zomer

De Allianz is een bijeenkomst (zonder verenigingsstatus) van Duitse organisaties die alle op een of andere wijze betrokken zijn bij de vogelliefhebberij en jaarlijks een bijeenkomst organiseren. Een beetje vergelijkbaar met onze KleindierNed organisatie.

Hierbij zijn onder andere aangesloten: de Postduiven bond, COM Duitsland, AZ, DKB, Grasparkietenvereniging Duitsland, Waldvogelverband/Naturschutz (Europese cultuurvogels), Raspluimvee organisatie, Dierenartsvereniging voor dierbescherming, Watervogels (Duitse Aviornis), BGRD (hoenders en sierduiven)

Klaas Snijder namens de EE en ondergetekende (namens NBvV en COM) waren te gast en konden voluit meepraten en meedenken. De agenda was omvangrijk, maar het belangrijkste..... er was een zeer interessante spreker, namelijk Dr. Martin Singheiser, voorzitter van het instituut voor beroepsmatige Naturschutz, Tier- und Artenschutz en lobbyist bij de EU in Brussel.

Betrokkene onderzoekt en onderbouwt zaken op wetenschappelijke wijze en onderbouwt de tegenargumenten op allerlei beleidzaken die onder andere beperkingen betekenen.

Geconstateerd werd dat er problemen zijn met het grensverkeer, onder andere door geen gelijklopende regels binnen Duitsland, door de opdeling van Duitsland in diverse deelstaten en daarbinnen "bezirken" (regio's). In elk van deze deelstaten en regio's kan een (ambts) dierenarts (vergelijkbaar met onze NVWA) naar eigen interpretatie regels met betrekking tot AHR en regelgeving toepassen. Het is daarom moeilijk gelijklopende regels te krijgen vanuit de Duitse overheid, want deze regels kunnen ter plaat-

se weer anders ingevuld worden.

Duitsland geeft aan dat zij de laatste tien jaar hebben geslapen. Ook hier is men van mening dat men heeft weggekeken, want al 15 jaar bestaan er tegenstanders van de hobby die wij uitoefenen, maar al 20 jaar zijn de "Qualzucht" voorschriften in Duitsland bekend.

Er werd een uitgebreide presentatie van de EU-regelgeving in samenhang met Duitse regels verzorgd. O.a. de "US Lecay Acts" kwamen ter sprake. Een en ander is na te lezen in de BNA Newsletter op www.bna-ev.de Dit is zowel in Duits als Engels geschreven.

Klaas en ondergetekende hebben de mogelijkheid gekregen uit de doeken te doen wat wij in Nederland georganiseerd hebben. Denk daarbij aan: vogelmarkt vignet, houderijvoorschriften, positieflijst en rechtszaak hiertegen door PVH, eigen activiteiten m.b.t. beperkingen, politieke toegang, eenvoudige regelingen bewerkstelligen, vanuit NBvV weigeren van vogels die buitennissige kenmerken vertonen

Dr. Singheiser geeft aan dat bij het houden van vogels de omgekeerde bewijslast van toepassing is. Dat wil zeggen de houder met documentplichtige vogels moet aantonen dat zijn/haar vogels legaal verkregen zijn (dit kan middels overdracht bewijzen)

De voor ons momenteel geldende regels zijn eigenlijk helemaal niet op ons gericht en voor ons bedoeld, maar vallen onder het begrip "collateral damage". De regels zijn bedoeld voor het beschermen van het economisch belang van commercieel gehouden dieren, zoals koeien, varkens, kippen. Helaas zijn hierbij de de hobbykwekers en hobbyhouders over het hoofd gezien en zijn de regels ach-

teraf moeilijk te repareren.

Dr. Singheiser geeft aan dat:

- Hij en zijn organisatie stellingnames met betrekking tot voor ons geldende regels probeert te weerleggen met wetenschappelijk onderbouwde argumenten. Dat doet hij via de BNA organisatie, waar hij voorzitter is. Reageren op regels vanuit de EU moet niet voortkomen uit emotie of historische achtergrond. Die motivatie is niet steekhoudend.

- Wij moeten actief meewerken met een kritische blik naar ons zelf en met pragmatische oplossingsgerichte voorstellen. Deze zelf bedenken, voordat een ander dat voor ons doet. De standaarden moeten meer gericht zijn op dierenwelzijn en welbevinden. Voorzien zijn van een dosis zelfreiniging, voordat een ander 'ons gaat reinigen' en wij geen inspraak meer hebben.

- Belangrijk is dat wij voor onze gesprekspartners "credibility" moeten tonen, dat wil zeggen dat wij geloofwaardig, oplossingsgericht en verantwoord kunnen handelen.

- We moeten positief en met de noodzakelijke deskundigheid met onze huisdieren omgaan.

- Wij moeten ons zelf een spiegel voorhouden en ook zelfkritisch zijn!!!

De uitdaging zit hem in het groothouden van de organisatie, want dan zijn wij waardige gesprekspartners. Interessant is om het EXOPET project na te lezen.

In de Allianz is de samenstelling zeer gemêleerd, waarbij opvalt dat doctoren, professoren en dierartsen deel uitmaken van deze voor de vogelsport positief ingestelde groep.

De "Allianz" heeft gevraagd of wij als NBvV en EE het interessant vinden aan te sluiten bij de Allianz als gesprekspartners. Het doel is deze Allianz meer uit te breiden. Hier zitten geen verenigings-

ORGANISATIE

Van links naar rechts:

Dr. Niels Mensing (President VZE), Jörg Ehlenbröker (President AZ en woordvoerder Allianz), René Wüst (Akademie für Vogelhaltung, BNA Vice-President), Alfred Dodot (2e Voorzitter VZI), Dr. Martin Singheiser (BNA-Gedelegeerd bestuurder), Wilfried Fischer (DKB-Vice President), Thomas Schyschka (DKB-woordvoerder), Martin Uffenbrink (AZ-Vice President), Olaf Hungenberg (AZ-Vice President), Dr. Elisabeth Peus (Hoofd Taubenkliniek Essen), Christoph Günzel (President BDRG), Angelika Zastrow (DSV voorzitter), Marco Didler (Hoofdbestuurder VZE), Richard Lehmann (C.O.M. President Deutschland), Dr. Christoph Hinkelmann (VDW-President), Klaas Snijder (EE VZ Sparte Vögel), Albert Zomer (NBvV-Voorzitter & Vice President COM)

voorwaarden aan verbonden, dan alleen dat de Allianz eventuele officiële mededelingen doet binnen Duitsland. Belangrijk is wel dat de NBvV zich bijvoorbeeld aansluit bij de BNA zodat wij dan ook alle onderzoeken en bevindingen per mail ter beschikking krijgen.

Dr. Singheiser is lobbyist in Brussel waar de vogelliefhebberij 1,2 personen heeft die voor ons opkomen; dit terwijl de "Groenen" hier fulltime met 30 personen op alles wat met dieren te maken heeft

vol tegengas kan geven. Vaak niet eens onderbouwd met wetenschappelijke motieven, maar vanuit idealisme.

Wij hebben inmiddels aangegeven ons te willen aansluiten als gesprekspartners.

Onze conclusie:

De Duitsers zijn op de goede weg door dit thema aan de orde te stellen. Er is genoeg kennis, maar de omzetting naar de praktijk is een pijnpunt. Daar waar wij di-

verse zaken allang op papier hebben zoals een fokbeleid en houderijrichtlijnen zijn zij nog zoekende. Ook de contacten die wij met de Overheid hebben zijn voor hun nieuw. Wij hebben aangeboden om de helpende hand toe te steken. Zo hebben we hun getipt en geadviseerd om zich sterk te maken voor aansluiting bij de BeNeLux-regeling.

Samen zijn we sterk.....

GENDIKA
LABORATORIUM VOOR
GENETISCH ONDERZOEK

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA onderzoek

Vogels Duiven Dieren

Geslacht Ziekte Verwantschap Soorten

Voor informatie bel (+31) 0598-619343
of ga naar www.gendika.com

www.tauros-diagnostics-shop.de

vanaf 9,50 €

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

In de keuken van... Piet de Koning in Wijngaarden

Een indrukwekkende collectie vogels.

© Henk Branje

Vader en inwonende zoon Peter zijn beide vogelliefhebber; zoon Peter heeft zich met name toegelegd op het fokken van tropische eekhoorns. Een inwonende zoon is heel handig wanneer je op vakantie gaat.

Vliegende start

De eerste vogels kreeg Piet toen hij acht jaar was: een koppel tiggervinken voor z'n verjaardag; en via een personeelslid van het bedrijf van z'n vader kreeg hij zebravinken.

Toen hij veertien was en in de Kerstvakantie flink 'verdiend' had op het bedrijf van z'n oom werd van dat geld een koppel prachtrosella's gekocht voor een bedrag van 135 gulden, destijds veel geld! Het werd een vliegende start. Het koppel werd in maart gekocht en had in april al eieren hetgeen Piet drie jonge rosella's opleverde. Een van de jongen werd geruild voor een onverwante vogel. Z'n twee koppels waren daarna elk jaar goed voor meer dan tien jongen. En van de winst werden weer nieuwe parkieten gekocht, stanley rosella, pennant rosella, bleekkop rosella. En zo ging dat jaren door....

In z'n diensttijd werden de vogels netjes verzorgd door moeder de Koning. Wat later werd een huis gekocht waar vijftien voliè-res werden gebouwd. In 1985 werd het huidige huis gekocht in Wijngaarden. Een huis met een tuin van 1200 m2. Daar kon Piet heel wat voliè-res weg zetten.

Vandaag de dag staan er zo'n vijftig voliè-res achter het huis. Een groot aantal vluchten is zes meter diep. De tragopanen bewonen voliè-res van vier bij vijf meter.

Bestand

Het vogelbestand van de Koning is bijzonder gevarieerd en bestaat uit papegaaiaachtigen, tragopanen, hokko's, zandhoenders en duiven. Drie soorten ara's, de blauwkeel, blauwgele, geelvleugel; cuba amazone, duifparkiet, grote alexanderparkiet in groen, geel en blauw, enkele mutanten halsbandparkieten en pruimkopparkieten, kraagparkiet. Van de kaketoos de rose en de inca. Daarnaast nog zonparkieten en koningsparkieten in wildkleur en geel. De Nieuw Guinea edelpapegaaien heeft Piet in wildkleur en inmiddels ook in blauw en split blauw. Als grondvogels satyr en cabot tragopan, groenkeel fazantduif en witbuik zandhoen.

Zandhoenders

De witbuik zandhoenders zijn heel leuke, prachtig getekende

Piet de Koning

vogels in de collectie. Het afgelopen jaar heeft Piet er negen gekweekt. Deze vogels zijn van nature nogal schrikachtig en vliegen, wanneer ze in paniek raken, loodrecht naar boven. Wanneer hij jonge vogels verkoopt heeft hij ze eerst gekortwiek. Dit om te voorkomen dat de vogels, wanneer ze in hun nieuwe, vreemde omgeving in paniek raken en opvliegen hun kop beschadigen. Bij z'n twee koppels legt elke hen eieren met ander vlekpatroon. Hij kan dus aan de eieren zien van welk koppel de eieren zijn. Handig om te kunnen zeggen van welke oudervogels de kuikens zijn.

Hokko's

Vogels die veel ruimte nodig hebben. Piet heeft jaren goed gefokt met helmhokko's, maar sinds de vogelgriep ligt de export helemaal op z'n gat. In Nederland zijn weinig vogelliefhebbers die de ruimte hebben om hokko's te kunnen houden; vandaar dat de meeste vogels dan ook via een handelaar rechtstreeks verkocht werden richting midden oosten. Maar wanneer de handel stil valt blijf je met jonge vogels zitten. Dat is op zich niet zo'n ramp, maar dan moet je wel veel ruimte hebben....

Cabot's tragopanen

De Cabot's is een CITES-soort hetgeen inhoudt dat je een goede administratie moet hebben en de 'papierwinkel' goed in orde. Een ander probleem is de vruchtbaarheid. Door gebrek aan bloedverversing door het ontbreken van verse import werd/is de vruchtbaarheid bij de Cabot's tragopan problematisch. Piet heeft

het geluk dat hij een koppel heeft dat 't goed doet. Zoals vaak bij fazantachtigen worden de eieren uitgebroed in een broedmachine. Toch heeft de Koning ooit aan natuurbroed gedaan. Het probleem bij deze vogels is dat de hen na twee dagen op stok gaat zitten. De kleintjes zitten dan op de grond, maar bij ons koude en vaak natte klimaat geeft dat veel te veel uitval onder de kuikens wanneer deze nat en/of onderkoeld raken.

Grote alexanderparkieten

Deze parkietensoort heeft Piet al jaren in z'n bezit. Inmiddels in drie kleuren: naast de wildkleur de blauwe en de gele mutatie. Bij de aankoop van grote alexanderparkieten moet je goed oppletten omdat er vaak halsbandparkiet in gefokt is. Je koopt dan in feite hybriden.

Een echte lutino heeft echt wijnrode schouderlekken; bij hybriden, zelfs tot een F3 toe, zijn deze schouderlekken meestal meer oranje van kleur terwijl de snavel kleiner is. De blauwe is wat moeilijker; hier moet je met name kijken naar de vorm van de kop. Bij een zuivere Alexanderparkiet is de kop plat; bij een zuivere Halsbandparkiet is de kop rond; bij een hybride is de kop ook vrij rond. Ook de grootte van de snavel (en van de gehele vogel) geeft aan of er sprake is van een hybride.

Bij twijfel niet kopen! De vogels van Piet de Koning zijn afkomstig van de fokker Postema uit Groningen.

Tijdrovend

Piet is zo'n beetje de hele dag doende met zijn vogels en de tuin. 's Morgens na de koffie en de krant gaat hij naar buiten en is elke dag toch wel zo'n vier tot vijf uur bezig met z'n vogels bezig. Zoon Peter woont nog thuis en helpt pa wanneer dat nodig is. Zelf heeft Peter naast vogels ook nog verschillende soorten eekhoorns waar flink mee gefokt wordt. Tijdens de vakantie vangen ze elkaars dieren op.

Voeding

Het rantsoen voor de papegaaien bestaat uit 1/3 nutribird tropical pellets; 1/3 papegaaienzaad mengsel met zonnepitten 1/3 eivoer.

Elke dag krijgen de vogels appel en banaan en daarnaast gekookt voer, bestaande uit kikkererwten, witte bonen en mais.

Piet heeft veel fruitbomen achter het huis staan en ook druiven in de kas; vanaf eind juni tot begin december zijn er druiven en vijgen, abrikoos, aardbeien en bessen beschikbaar.

De parkieten krijgen de valkparkietenmengeling van Delinature en ook elke dag appel en groenvoer. In broedtijd, wanneer de vogels broedrijp zijn gekiemd zaad. 's Avonds moeten de voerbakken leeg zijn. In de winter een keer per week geraspte wortel; in het voorjaar komt de paardenbloem op het menu in plaats van de geraspte wortel.

De zandhoenders krijgen fijne fazantenkorrel van delinature en tortelduivervoer en verder elke dag wat groenvoer.

De tragopanen: ad lib fazantenkorrel delinature; daarnaast appel en geraspte wortel. Er worden geen lossen granen gevoerd omdat volgens Piet de vogels anders te vet worden.

Tragopanen zijn echte groenvoer eters: jong vers gras en zodra er groenten beschikbaar zijn sla, andijvie, onkruid en paardenbloem. Het zijn echte groenvoereters.

Het groenvoer voor in de wintermaanden bestaat uit voederbieten en boerenkool; wanneer alle groenvoer zo'n beetje op is wordt overgeschakeld op geraspte wortel.

Kweek

Bij alle vogels blijven de blokken het jaar rond ophangen. De meeste blokken zijn voorzien van een multiplex plaatje om de ingang af te dichtten. Eind februari gaan de blokken meestal open. Sommige soorten beginnen vroeg, zoals de zonparkieten; andere soorten als de koningsparkiet beginnen pas in de loop van eind april. Begin maart hebben de zonparkieten al twee jongen (binnen)! Een tweede koppel zonparkieten zit op eieren evenals 'n koppel pruimkopparkieten.

Aan de voeropname van de vogels kun je inschatten of de vogels in broedconditie raken. Raken ze bijvoorbeeld het eivoer niet aan, dan hoef je nog weinig van de vogels te verwachten. Lusten ze het eivoer steeds beter, dan komen de vogels in broedconditie.

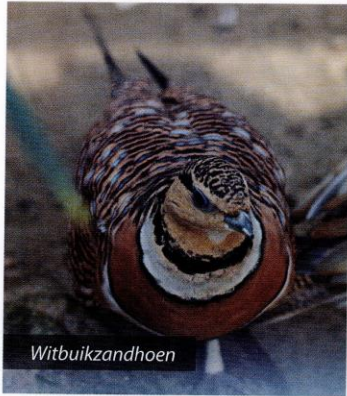
Wensenlijst

Wanneer de hokko's verkocht zijn komen waarschijnlijk kroonduiven in die verblijven. Het zijn goed geïsoleerde hokken.

Daarnaast wil hij weer beginnen met halmahera edelpapegaaien; daar is vandaag de dag echter moeilijk aan te komen. Ook goudparkieten staan op de wensenlijst. Piet heeft een lijstje klaar liggen met kwekers van deze prachtige vogels.

Wedstrijden

Piet doet niet meer mee aan vogelshows; hij vindt de risico's met betrekking tot eventuele ziekte insleep te groot. Ook is hij erg voorzichtig met aankopen; hij koopt alleen bij een liefhebber waarvan hij zeker is dat diens vogelbestand 100% gezond is. Dan worden ze niet per se in quarantaine geplaatst.

Witbuikzandhoen

Koppel inca kakatoes

Cabottragopan

Fazantduif

Koningsparkiet, geel, man

Rose kaketoe

osel

De

Kraagparkiet

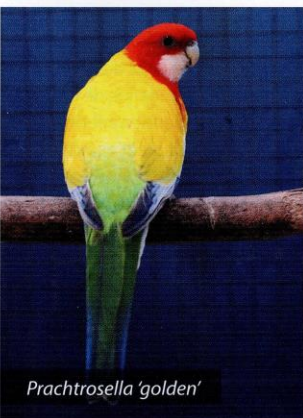
Pruimkopparkiet, cinnamon opaline

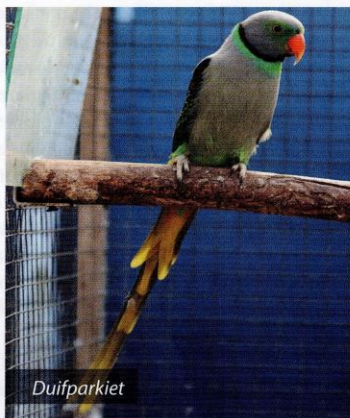
Grote alexanderparkiet, lutino

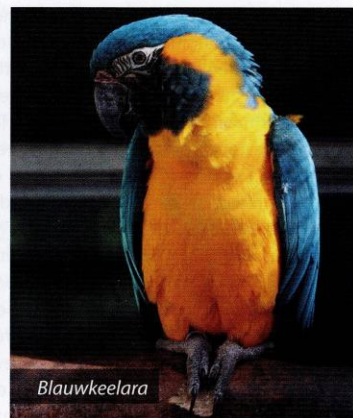
Blauwe man edelparkiet, jonge vogel

Prachtrosella 'golden'

Duifparkiet

Blauwkeelara

ysel

De,

Lipochroom (vetstof) kleurkanaries

De witte vleugel- en staartbevedering

Constant van Santen

De Lipochroom kleurkanaries kennen wij in twee hoofdgroepen: de eenkleurige vogels en de tekening- of contrastvogels. Deze beide soorten hebben een geheel andere kweek- en verzorgingsmethode. Waarom komt de ene nagenoeg niet voor op de tentoonstellingen en de ander in een veelvoud? Naar mijn mening is dat omdat er een spanningsveld aanwezig is tussen standaard en kweekeigenschappen van de vogel. Dat er soms eisen worden gesteld aan de vogel waarbij de liefhebber tot zaken moet overgaan welke deze niet graag doet, of dat de standaard niet aansluit op de eigenschappen van de vogel. Zo ook hier: Iedere kleur heeft zijn of haar eigen moeilijkheidsgraad.

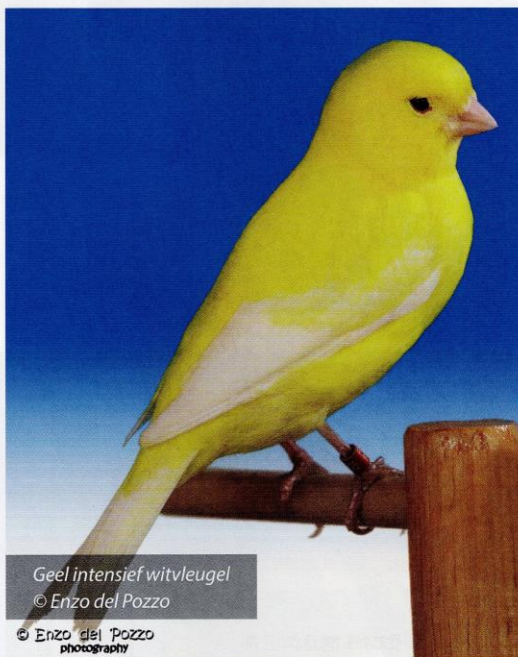
De standaard

De eis bij een eenkleurige lipochroomvogel is dat de gehele lipochroomkleur zuiver, egaal, eenkleurig en volledig doorgekleurd in de pennen is. Bij Rood staat "rood" omschreven en bij "geel" staat erbij vermeld dat er een zekere hoeveelheid blauwfactor aanwezig moet zijn, wat een min of meer citroenachtige gele tint doet vragen. De vroeger gebruikte goudgele tint is derhalve te warm van kleur. De Intensieve geheel vrij van enige schimmel en de Schimmels met een fijne gelijkmatig verdeelde lichte schimmel over het gehele verenpak.

Bij de Witvleugels zijn de eisen hetzelfde maar dienen de grote pennen van de vleugels geheel vrij van enige lipochroomkleur te zijn. Daarnaast natuurlijk goed schoon en helder.

Bij de Mozaïeken staat in de standaard aangegeven, dat de mozaïektekening zo helder en intensief mogelijk (rood of geel, al dan niet in combinatie met de ivoorfactor) dient te zijn en de andere velden krijtachtig wit. Krijtachtig wordt in het algemeen gezien als een "off white"-kleur oftewel een kleur welke geen wit is maar wat grijsig. Tussen ons liefhebbers, inclusief de keurmeesters, wordt er gezocht naar een kleur welke zo wit mogelijk is. Het doorschemeren van geel of rood wordt in het algemeen direct als een fout beoordeeld. Voorts wordt er in het masker en schouder geen schimmel getolereerd maar op de stuit en borst ziet men het in het algemeen als een rekbaar begrip. De staart- en vleugelpennen moeten derhalve kleurloos zijn. Vroeger werd in de Nederlandse standaard de kleur in de vleugel- of staartpennen omschreven als "nestkleur" maar ook deze is in ons land niet meer gevraagd.

Bij de dominant witte kleurkanarie wordt er een minimale aanslag in de vleugel- en staartpennen gevraagd. Minimaal, maar

duidelijk waarneembaar. Een andere kleur als minimaal gele aanslag, zoals oranje of rood, is een duidelijke fout. Bij de Recessief witte geen enkele aanslag, maar alles zuiver wit.

Het probleem

In de praktijk ervaren wij veel problemen met deze omschrijving. Zowel bij de mozaïeken als de witvleugels is de omschreven eis naar de grote vleugel- en staartpennen niet haalbaar. Ook al proberen wij een geheel kleur-arm dieet aan de vogels voor te zetten, er zal lipochroomkleur in de pennen aanwezig blijven. Zonder dat te erkennen komen wij niet tot een oplossing van het probleem. Wij dienen dat derhalve te erkennen en te benoemen. Ja, vooral te benoemen. Ik "ga mij op glad ijs begeven" door dit punt openlijk te beschrijven. In het buitenland heeft het tot veel protesten bij liefhebbers gegeven. Ten eerste een protest dat je een dergelijke informatie niet op tafel moet leggen en ten tweede omdat zulks tot een negatieve kijk leidt op de manier waarop wij vogels houden. Ik ga het dus juist daarom benoemen zodat wij met elkaar de manier waarop wij

vogels houden kunnen verbeteren en geen achterkamertjes-politiek bedrijven.

De omschrijving van de mozaïekkenmerken geeft aan dat de lipochroom in de tekening intensief moet zijn. Dat wil zeggen dat er een redelijke intensiviteit van de vogel gewenst wordt, hetgeen ook wenselijk is in de uiting van de gehele bevedering welke strak en aaneengesloten dient te zijn. Daardoor zal er ook op de pennen, in de vleugel of staart, zeker een vrij intense bijtint ontstaan. Hetzelfde is bij de gepigmenteerde witte kleuren welke een intensieve omschrijving hebben.

Bij de witvleugels speelt dit helemaal als een kernpunt, waardoor deze categorie zo slecht uit de beoordeling komt, tenzij je producten gebruikt om de pennen wit te krijgen.

Oplossing

Al enkele decennia zien wij zowel witvleugels als mozaïeken met witte pennen op de shows. Hoe vreemd, gezien het voorgaand beschrevene. Ik werd dat voor de eerste keer gewaar nadat ik kleurenfoto's had gezien van witvleugels en rood mozaïeken in het nest. De jongen waren helemaal nagenoeg wit! Terwijl deze vogels bij mij de bekende nestkleur hadden die toen nog in de Nederlandse standaard omschreven was. Hoe erg je ook selecteerde, hoe zuiver ik ook was met het verstrekken van kleurloze voeding, die ook voor de kweek verstrekt werd, zodat er niets door de pop aangemaakt kon worden en mee het ei in zou gaan.

De oplossing lag dicht bij de hand dan voorzien was. Gewoon kleurstof! Wij kenden inmiddels al rode kleurstof (veelal cantaxantine of carophyl dan wel betacaroteen) en gele kleurstof (Luteïne, carophyl yellow of welke vorm dan ook). Daarnaast was mij kleurstof bekend zoals het bruin bevorderende en nu zelfs het zwart bevorderende.

Gewoon op internet even opzoeken en je komt bij witte kleurstof uit: E171 oftewel Titaandioxide. Wij kennen het ook als Titaniumwit. Een kleurstof welke in de voedingsbranche gebruikt wordt om bepaalde producten wit te maken en ook in de verf-industrie wordt gebruikt. "De vogels hebben er helemaal geen last van en de gezondheid blijft goed" wordt gezegd. Deze stof zorgt ervoor dat de helderheid wordt bewaard en verkleuring wordt tegengegaan. Voorts geeft het meer glans. Deze kleurstof bestaat uit 10-50% uit Nano deeltjes welke tevens in het lichaam wordt opgenomen en in organen tot blokkades leidt. Op de website van het RIVM kunt u verslagen en onderzoeksrapporten over deze kleurstof vinden. Inmiddels heeft het voedselveiligheidsbureau EFSA deze stof niet meer als veilig beoordeeld en is het in de Europese Unie sinds 2022 verboden (<https://evmi.nl/nieuws/titaniumdioxide-e171-wordt-verboden-in-voedingsmiddelen>). U kunt deze stof nu echter nog ruimschoots kopen, onder meer in allerlei vogelproducten. Ik maak van de gelegenheid gebruik onze Bond, de TC en ieder in onze liefhebberij op te roepen om dit standpunt over te nemen in het belang van onze vogels en de liefhebberij. Wat betreft onze standaard zouden wij direct de teksten aan dit

Rood intensief witvleugel
© Enzo del Pozzo

verbod kunnen aanpassen en zeker de COM vragen hetzelfde te doen. Gewoonweg door in de standaard op te nemen dat de nestkleur wederom verplicht is bij de mozaïeken en witvleugels. Wij spreken hier dus over de toepassing van een inmiddels in 2022 verboden product!

Gebruik

Het gebruik van rode kleurstof is al heel lang bekend. Bij de eenkleurige lipochroom rode vogels moet de kleurstof mee het ei in, om een optimale doorkleuring in de grote pennen te bewerkstelligen. In het nest wordt de benodigde hoeveelheid reeds door het opfokvoer verstrekt. Ieder op zijn of haar manier (opgelost in water of gewoon droog in het vochtige opfokvoer). Men blijft rode kleurvoer verstrekken totdat de vogels geheel zijn uitgeruid. Na de rui verstrekt de liefhebber het meestal alleen nog maar aan de showvogels. Het kan voorkomen dat de vogels bij een te grote dosering vlekkelig en paarsig op de kop en borst worden. Dit kan gemakkelijk worden opgeheven door de vogels gedurende 'n twee- of drietal weken geen roodvoer meer te verstrekken. Bij de show zijn ze zo wellicht weer geheel egaal van kleur.

Mozaïek geel type 2
© Enzo del Pozzo

Mozaiëk rood type 1
© Enzo del Pozzo

Bij de gele lipochroomvogels zijn er liefhebbers die de gele kleurstof het hele jaar door verstrekken en kwekers die dit alleen doen in het nest om de gele vleugel- en staartpennen maximaal een gele doorkleuring te laten hebben. Iedere liefhebber kiest voor zijn of haar eigen methode. Ik persoonlijk zou voor de methode in het nest opteren. Denk er bijvoorbeeld om, dat u de vogels selecteert en kweekt naar de richting van de standaard, welke een lichtere kleur geel vraagt. Met 'optische blauwfactor', voor wat dat wezen mag. Dus meer citroengeel dan goudgeel! Het verstrekken van een gele kleurstof in de hele rui is een contraproductieve methode. Eerst geel verdiepen en via selectie verminderen dus????? Tevens kan men volstaan met de verstrekking van gewone voedingsproducten aan de vogels gedurende het gehele jaar, waarin al geel bevorderende kleurstoffen zitten. Denk aan raapzaad (een van de voeding technisch gezien beste zaden op het menu van de

Mozaiëk rood type 2
© Enzo del Pozzo

kanarie), onkruidzaden, groenvoer als rucola enzovoort.

Bij de witvleugels en mozaïeken werd (wordt) de witte kleurstof door het opfokvoer in het nest verstrekt. Wellicht het ei in. Totdat de vogels geheel zelfstandig zijn en bij de roodfactorige vanaf zes tot zeven weken rode kleurstof verstrekt krijgen. Ook weer, als boven, totdat de rui compleet is en alleen nog aan de showvogels wordt verstrekt. Dat is erg belangrijk omdat de vogels de bevedering rond de bek het hele jaar door, vanwege hygiënische redenen, blijven ruïen en er anders een ongekleurd masker rond de bek ontstaat.

Indien er een pen in de vleugels of staart gewisseld wordt, komt deze vanzelf rood terug. Dat is niet meer te verhelpen. In de standaard staat dat deze rode pennen een grote fout zijn. Naar mijn mening moeten wij daar veel meer met zorgvuldigheid mee omgaan. De roodfactor is via de Zuid- Amerikaanse kapoetsensijns ingekruist. Deze vogels ruïen ieder jaar een of twee keer. Om de rode tint zo diep en maximaal te laten zijn, is deze inkruising vele malen gebeurd. Het spreekt voor zich, dat wij derhalve heel wat genetisch materiaal van deze vogels in de kanarie hebben gebracht. Zo ook wellicht al in het eerste jaar het (gedeeltelijk) ruïen van de staart.

Vooraf vogels uit de eerste ronde hebben daar last van. Vogels uit de laatste ronde, welke heel kort voor de winterperiode staan, doen dat niet meer omdat er geen tijd en energie voor is om ook deze grote veren om te wisselen. Het trekken van de rode pennen heeft geen zin omdat de rode kleurstof pas na enkele maanden uit het vogellichaam is. Ik zou ervoor opteren dat men bij het keuren er liever van uitgaat dat de staart "grotendeels wit" moet zijn met derhalve de aanwezige nestkleur om vooruit te lopen op de aanpassing van de regelgeving.

Met het hele verhaal denk ik dat u een beter en completer inzicht over deze genoemde kleurkanaries heeft verkregen. Open en eerlijk naar elkaar zijn bevordert de liefhebberij. Het gebruik van verboden producten ligt absoluut niet op onze weg. Wij hebben al genoeg te doen ingevolge de gewijzigde regelgeving op het vlak van het houden van dieren. Met elkaar kunnen wij dat zeker in harmonie met de maatschappij oplossen en met plezier onze liefhebberij bedrijven. Succes.

ysel

De

De bruinkopdiksnavelmees in Nederland

Redactie
Foto: Rik Meerema

De bruinkopdiksnavelmees (*Suthora webbiana*) is een fascinerende vogelsoort die recentelijk zijn intrede heeft gedaan in Nederland. Oorspronkelijk afkomstig uit Azië, heeft deze vogel zich weten aan te passen aan nieuwe omgevingen. In dit artikel verkennen we het uiterlijk van de bruinkopdiksnavelmees, hoe hij in Nederland is terechtgekomen, zijn leefgebied, voortplanting en de mogelijke bedreigingen die hij vormt voor inheemse soorten.

Uiterlijk van de bruinkopdiksnavelmees

De bruinkopdiksnavelmees is een kleine zangvogel, ongeveer 11 tot 13 centimeter lang. De vogel heeft een opvallende dikke, korte snavel die grijs van kleur is. Zijn verenkleed is voornamelijk lichtbruin tot grijsbruin, met een donkerdere bruine kop. De ogen zijn donker en worden omlijst door een lichte oogring, wat bijdraagt aan zijn karakteristieke uiterlijk. Het verenkleed van mannetjes en vrouwtjes is over het algemeen gelijk, hoewel mannetjes soms iets helderder gekleurd kunnen zijn.

Hoe is de bruinkopdiksnavelmees in Nederland gekomen?

De aanwezigheid van de bruinkopdiksnavelmees in Nederland wordt voornamelijk toegeschreven aan ontsnapte of losgelaten vogels uit particuliere voliëres. De vogel werden uit Azië geïmporteerd vanwege hun aantrekkelijke uiterlijk en interessante gedrag. Door ontsnappingen en soms opzettelijke vrijlating hebben sommige exemplaren zich in het wild weten te handhaven en voort te planten in geschikte habitats.

Leefgebied in Nederland

In Nederland wordt de bruinkopdiksnavelmees voornamelijk waargenomen in

waterrijke gebieden met veel riet en andere dichte vegetatie rond het Limburgse Weert. Andere gebieden die mogelijk aantrekkelijk zouden kunnen zijn, zijn de Oostvaardersplassen, de Biesbosch en de waterrijke delen van Friesland en Noord-Holland. Deze bieden geschikte leefomstandigheden voldoende voedsel, zoals insecten en zaden, en veilige broedlocaties. De vogel lijkt zich goed aan te passen aan de omstandigheden in Nederland, waar hij zich inmiddels heeft gevestigd. Tot dusver echter zijn er nog geen exemplaren buiten de beperkte Limburgse populatie waargenomen.

Voortplanting

De voortplanting van de bruinkopdiksnavelmees vindt plaats in het voorjaar, waarbij het broedseizoen doorgaans loopt van april tot juli. De vogels bouwen hun nesten laag in de vegetatie, vaak goed verborgen tussen rietstengels en andere dichte begroeiing om ze te beschermen tegen roofdieren en weersinvloeden. Het nest is een komvormige constructie gemaakt van gras, riet en andere plantaardige materialen.

Een legsel bestaat meestal uit vier tot zes eieren, die door beide ouders worden bebroed. Na ongeveer twee weken komen de eieren uit. De jongen worden door beide ouders gevoerd en verzorgd totdat ze na ongeveer tien tot veertien dagen uitvliegen. De jonge vogels blijven nog enige tijd in de buurt van het nest terwijl ze leren zelfstandig te foerageren.

Bedreiging voor inheemse soorten

De introductie van de bruinkopdiksnavelmees in Nederland roept vragen op over de impact op inheemse vogelsoorten. Hoewel er nog niet veel onderzoek naar de specifieke effecten is gedaan, zijn er en-

kele mogelijke bedreigingen:

1. Concurrentie om voedsel en nestplaatsen: de bruinkopdiksnavelmees kan concurreren met inheemse riet bewonende soorten zoals de rietzanger en de kleine karekiet. Dit kan leiden tot een vermindering van beschikbare hulpbronnen voor deze inheemse soorten.
2. Verspreiding van ziekten: Invasieve soorten kunnen nieuwe ziektes en parasieten introduceren die inheemse vogelpopulaties kunnen treffen.
3. Verstoring van ecosystemen: De aanwezigheid van een nieuwe, niet-inheemse soort kan de balans van lokale ecosystemen verstoren, hoewel de specifieke effecten hiervan nog niet volledig bekend zijn.

Conclusie

De bruinkopdiksnavelmees is een opvallende toevoeging aan de Nederlandse avifauna, maar brengt ook potentiële risico's met zich mee voor inheemse soorten en ecosystemen. Terwijl de soort zich aanpast aan de Nederlandse omgeving, is het belangrijk om de impact op lokale biodiversiteit nauwgezet te monitoren. Door dit te doen, kan worden bepaald of en welke maatregelen nodig zijn om een gezonde balans in onze natuur te behouden.

Eischaalkwaliteit

Peter Holsheimer (†)

De schaal van een vogelei beslaat uit kalk, ook wel calciumcarbonaat (CaCO₃) genoemd.

Het calciumgehalte van calciumcarbonaat is ongeveer 35%. Calcium, nodig voor de vorming van de eischaal, moet via het voer door de vogel worden opgenomen.

In de holle ruimtes van de pootbeenderen bij vogels bevindt zich een kleine hoeveelheid calcium welke voor de eischaalvorming kan worden gebruikt. Dit is echter een zeer geringe hoeveelheid en volstrekt onvoldoende voor de vorming van meerdere eieren. Het is voor vogels niet efficiënt om gedurende het gehele jaar de voor eischaalvorming noodzakelijke calciumreserve in het lichaam te hebben om dit alleen maar in de broedtijd te gebruiken; het zou een extra ballast voor de vogels betekenen.

Op zoek naar calcium

De wijfjes van vogels gaan dan ook, tegen de tijd dat de eischaalvorming in het lichaam plaats vindt, op zoek naar calciumbronnen. Ze doen dit zeer bewust. Omdat calciumbronnen meestal een witte kleur hebben, worden voorwerpen van deze kleur dan ook gezocht. Goede calciumbronnen zijn slakkenhuisjes, kalksteentjes, schelpen en botjes. Plantaardig voedsel (zaden, vruchten, bessen, bladknoppen en dergelijke) en ook dierlijk voedsel (insecten, larven, wormen) bevatten in het algemeen zeer lage gehalten aan calcium. Het is voor vogels dus niet mogelijk om zonder opname van extra calcium tot een goede eischaalvorming te komen. Ze moeten op zoek gaan naar voedselbronnen die grote hoeveelheden calcium bevatten. Het is mogelijk via berekeningen na te gaan wat de behoefte aan calcium is voor eischaalvorming. Voor pluimvee is dat algemeen bekend en ook bij koolmezen onderzocht door het Nederlands Instituut voor Oecologisch Onderzoek.

Voorzien van extra calcium

In de vogelliefhebberij moeten we vogels vóór het broedseizoen voorzien van extra calcium. Dit gebeurt veelal in de vorm van grit (gemalen gebrande schelpen), sepia (de rugplaat van inktvissen) of eischalen. Het is belangrijk dat de vogels deze calciumbronnen ook kunnen opnemen. Vooral voor vogels met een fijn snaveltje (bijvoorbeeld insectenetende vogels) zal het afbreken van stukjes kalk van bijvoorbeeld sepia en grit problemen geven. Daarom moeten we deze vogels de kalkbron zodanig aanbieden dat ze het gemakkelijk kunnen opnemen. Het extra verkleinen van bijvoorbeeld grit met een hamer is een goede methode. Er is dan altijd wel iets van hun gading bij, namelijk kleiner dan 1 mm². Na het verkleinen van

Sepia, © shutterstock

grit zou dit in een pannetje boven het gas verhit moeten worden om er zeker van te zijn dat eventueel aanwezige ziektekiemen worden gedood.

Eischalen

In het geval van eischalen doen we er goed aan om eerst de beide vliezen uit de eischaal te verwijderen alvorens we ze gaan verkleinen. Op de vliezen kunnen micro-organismen, zoals bacteriën, voorkomen welke vooral bij hogere omgevingstemperaturen goed gedijen en dat moeten we juist voorkomen. Het is belangrijk dat we, nadat de eivliezen zijn verwijderd, de eischalen boven een gasvlam verhitten. We houden daartoe de eischaal met een pincet vast en verhitten zowel de binnens als de buitenkant. De buitenkant van niet gekookte eischalen kan besmet zijn met allerlei micro-organismen en die doden we door de eischaal te verhitten.

Sepia

Wanneer we sepia verstrekken moet de zachte kant van de se-

Windei, © P.Pütz

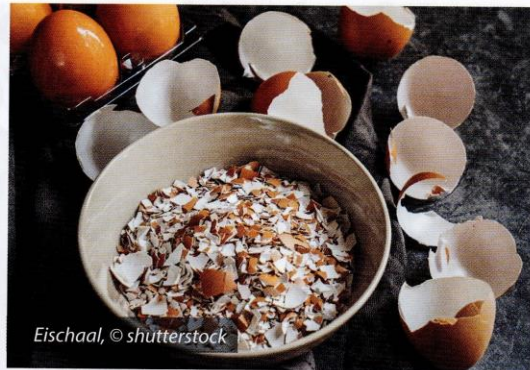
VOEDING

pia naar de zijde van de vogels worden gehangen. Sepia kan verontreinigd zijn met schadelijke stoffen uit het zeewater. We kunnen dit meestal niet zien tenzij de sepia verkleurd is of een vreemde geur heeft.

Wanneer de schadelijke stoffen niet wateroplosbaar zijn, zijn ze met behulp van het spoelen onder de kraan niet te verwijderen. Alleen met behulp van een chemische analyse is vast te stellen of sepia al of niet geschikt is voor vogels. Omdat de kwaliteit van sepia's niet kan worden gegarandeerd, blijft het verstrekken ervan altijd enige risico's inhouden.

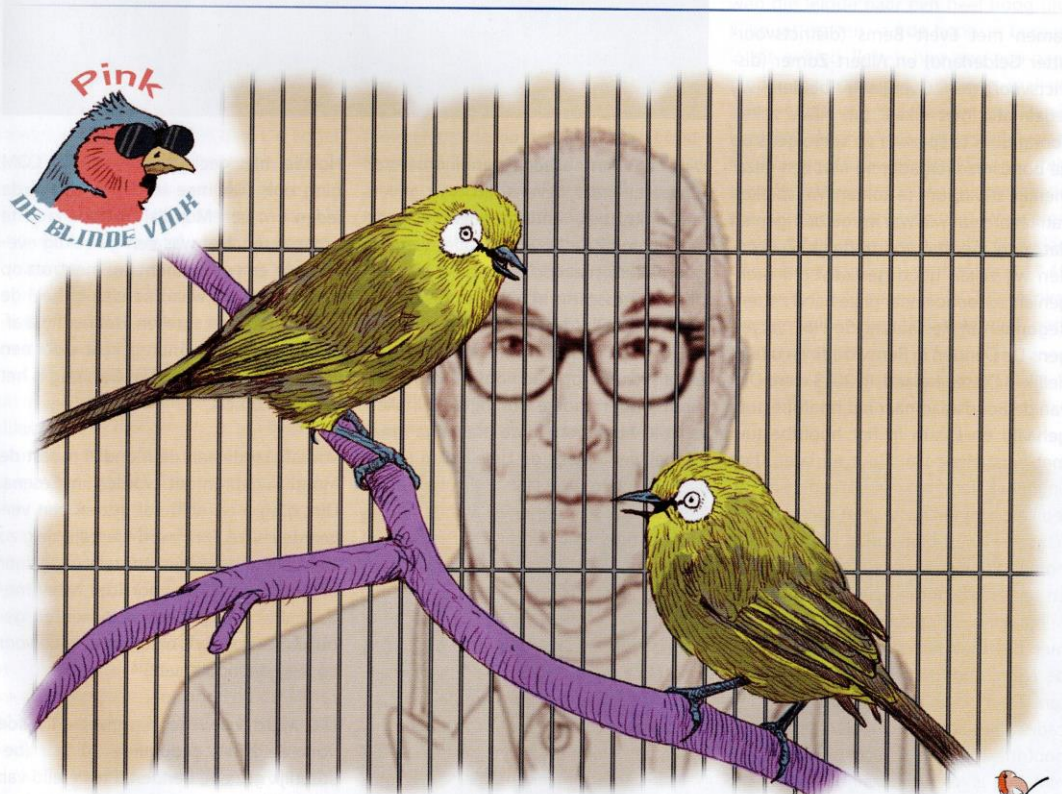
Wanneer we al het mogelijke doen om vogels gezond te houden door het handhaven van een goede hygiëne, het tijdig vaccineren waar dat noodzakelijk is en het verstrekken van een goed voer, moeten we ook de nodige aandacht geven aan zaken die gemakkelijk over het hoofd worden gezien, zoals het verstrekken van calcium tijdens de legperiode.

Een goed opfokvoer zal voldoende calcium bevatten en het is dan niet nodig om extra calcium bij te voeren, mits dit opfokvoer ook werkelijk aan de jongen wordt gevoerd. Iets anders is het bij vogels die voornamelijk insecten of geweekte zaden aan hun jongen voeren. De kans op sterfte ten gevolge van

Eischaal, © shutterstock

een calciumtekort is hierbij zeer groot. Het is dan van groot belang dat deze vogels de beschikking hebben over extra calciumbronnen zoals fijngemaakt grit, eischalen en sepia. Wanneer we ze alle drie aanbieden kan de vogel een keuze maken. Men zal zelf kunnen vaststellen wat de ouders aan de jongen voeren en aan welke calciumbronnen ze de voorkeur geven.

- onze kweker denkt dat hij slimmer lijkt met een bril op, laat ons niet lachen -

henry

Afscheid van penningmeester Dirk Verburg

© Albert Zomer

Een van de nog overgebleven bestuurders van de oude garde nam op de Algemene Vergadering van 2024 afscheid. In mei 2000 is Dirk gestart als districtsvoorzitter van district Zeeland en zodoende automatisch lid van de bondsraad. Allereerst onder leiding van Mr. Stienen, daarna Henk Marinus en vervolgens Henk van Hout. Toen lag de beslissing en verantwoordelijkheid bij de Bondsraad en voerde het hoofdbestuur uit. Later wijzigde dit naar het hoofdbestuur als eindverantwoordelijke.

Samen met Evert Berns (districtsvoorzitter Gelderland) en Albert Zomer (districtsvoorzitter Overijssel) belden wij regelmatig met elkaar om NBvV zaken vooraf door te spreken en vervolgens op de bondsraadvergadering met een gezamenlijk standpunt te komen. We spraken van tevoren af wie wat in zou brengen en dat ging meestal voortreffelijk. Zo konden wij zaken goed gemotiveerd brengen en zodoende naar onze hand zetten. Begonnen in Restaurant de Hof, vervolgens De Dennen in Renswoude en uiteindelijk in Putten beland. In 2013 werd Dirk van de Bondsraad naar het hoofdbestuur gehaald en kwam in het hoofdbestuur met eerst Henk van Hout en later Klaas Snijder als voorzitter. Dirk kreeg de portefeuille penningmeester. Het spreekwoord "Ons Zeeuwen bint zunig" wilde hij niet horen; uitgaven moesten weloverwogen en te verantwoorden zijn. Het had niets te maken met het Zeeuw zijn, maar meer met de hoognodige bezuinigingen die de NBvV noodgedwongen moest inzetten. Daar waar voorgangers financiële cadeautjes konden uitdelen moest het hoofdbestuur van de laatste jaren op de rem. Het is geen makkelijke opgave geweest.

Dirk is niet alleen penningmeester geweest, maar tevens lid van diverse commissies, onder andere van de jeugdcommissie NBvV. Van alles werd er geprobeerd, maar de jeugd blijkt hele andere interesses te hebben. In december 2007 werd Dirk NBvV keurmeester kleur en in 2012 EE keurmeester, samen met eega Jeanette op pad voor de vogels. Al jaren, onder andere ook bij Vogel, allereerst in Apeldoorn in de prachtige Americahal, vervolgens de IJsselhallen en nu in Hardenberg. Die laatste locatie zag hij eigenlijk niet zitten, maar was na afloop toch enthousiast. Tijdens een HB vergadering zei Dirk: "Ik doe weer mee", als wij nodig zijn.

Niet iedereen beseft welke wereldreis Dirk bijna maandelijks maakte van Waarde (in Zeeland) naar Renswoude en de afgelopen jaren naar Putten. Aanvankelijk ging dat soepeltjes maar de laatste tijd kost het steeds meer energie. De fusie met de ANBvV gaf een andere constructie van verantwoordelijkheden.

Hoewel niet gecharmeerd van de COM ging ook Dirk mee in de wens van de leden om een Mondial in Nederland te organiseren. Het was een geweldig evenement, een evenement om met trots op terug te kijken, waar mensen in heel de wereld nog over spreken. Het heeft na afloop slapeloze nachten gekost, door een misrekening met de BTW. Gelukkig is het goed gekomen.

Voorafgaande aan de Mondial moest de Mondial gepromoot worden in Cesena. Dirk ging mee, achteraf gezien een verkeerde keuze. Dirk werd vreselijk ziek, zo ziek dat het hoofdbestuur zelfs bang voor de afloop. Zoals de voorzitter NBvV mededeelde: "Wij hebben gelachen en gehuild met de NBvV, maar onze liefde voor vogels gaat nooit over".

Dirk werd vanwege zijn inzet en liefde voor de NBvV gedurende 24 jaar (bestuurlijk gezien), benoemd tot erelid van de NBvV.

Kweek met de schamalijsster

© R.A. Mollen

Hoewel de naam anders doet vermoeden, behoort de Schamalijsster tot de vliegenvangers. Deze vogel vind je van nature in grote delen van Azië. De Schamalijsster is een vogel van 27 cm lang. Waarbij de man een aanzienlijk gekleurder verenkleed bezit dan de pop. Daarnaast bezit de man een prachtig lange staart. Kennelijk kan deze bij de liefhebber van deze soort niet lang genoeg zijn. Ondanks een prachtig voorkomen, staan ze toch vooral bekend om de zangkwaliteiten.

In de nazomer van 2022 ging ik op zoek naar een koppel. Het vinden van een pop bleek wat gemakkelijker dan de aanschaf van een man. De vogels werden in een binnenvlucht gedurende het najaar tot en met het voorjaar gehouden. De man en pop werden naast elkaar gehuisvest. Zo was er in ieder geval voldoende tijd om aan elkaar te wennen. De vogels deden het uitstekend. Het zijn naast mooie ook erg leuke vogels die snel aan het ritme van de verzorging zijn gewend. Als basis kregen ze een universeelvoer van Orlux aangevuld met dagelijks wat meelwormen. Hierop zijn ze erg verzot en ze wachten al snel op de voerbak op de dagelijkse portie. Verder zijn ze erg gesteld op een dagelijks bad. Tot zo ver ging alles prima. In februari worden de dagelijkse meelwormen vervangen door buffelowormpjes, pinkies en zwarte vlieglarven (hermetia). Dit om de drift van de man niet te hoog op te laten lopen. Fruit werd wel versterkt, maar ik heb niet de indruk dat ze daar heel veel van aten.

Het koppelen van deze soort kan wel eens fout gaan. Tot het koppelen komt het echter niet. Op een morgen ligt de pop dood in de kooi. Tot de dag van vandaag is het onbekend waaraan ze is overleden. Met het kweekseizoen voor de deur toch maar op zoek naar een nieuwe pop. Ik had geluk; op 15 minuten rijden afstand

werden twee poppen aangeboden. De vogels werden beoordeeld en met één pop ging ik weer huiswaarts. De nieuwe pop werd in een volière naast de man geplaatst.

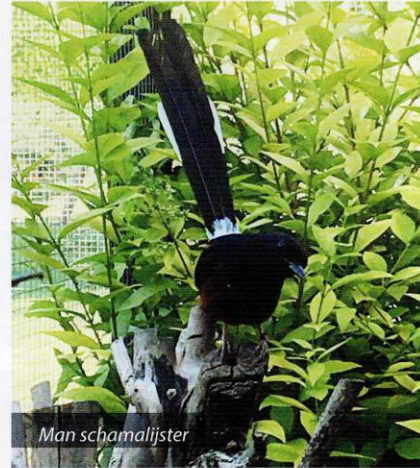
Half mei werd de man in de buitenvlucht geplaatst. Deze vlucht heeft de afmetingen van 6 m x 1 m. De pop plaatste ik in de even grote buitenvlucht er direct langs. Na drie dagen liet ik de tussendeur openstaan en konden ze vervolgens onder toezicht bij elkaar. Dit verliep uitermate rustig. Er was opvallend weinig interactie tussen de beide vogels. Alles was rustig.

Beide vluchten waren voorzien van nestkasten. Hiervoor gebruikte ik diverse maten halfopen nestkasten. De pop had al snel interesse in een van de kasten. En met de beschikbare grassen en kokosvezel werd er een mooi nest gemaakt. Het duurde een aantal dagen voordat het eerste ei verscheen. In totaal werden er drie eieren gelegd. De eieren zijn bruin gespikkeld en vallen weg tegen de achtergrond van de gebruikte nestmaterialen. De pop broedt alleen op de eieren.

Om te voorkomen dat de man het broedproces zou verstoren, besloot ik de tussendeur weer te sluiten waardoor de man apart van de pop kwam te zitten.

Na dertien dagen broeden kwamen al de drie de eieren tegelijk uit. Kennelijk wachtte de pop met broeden tot het legsel compleet is. De pop verzorgde de drie jongen prima.

Ik besloot daarom maar om de situatie van de gescheiden man zo te laten. Viermaal daags werd er een mengsel van diepvries insectenlarven gevoerd. Dit in verschillende maten. Voorafgaand aan het verstrekken van de larven werden deze bepoederd met insectenpoeder. Dit om het calciumgehalte aan te vullen. Deze werden goed gevoerd en natuurlijk ook goed gegeten door de pop zelf. De jonge Schama's groeide uitstekend. Op een leeftijd van zes da-

Man schamalijsster

gen werden de jongen geringd. Dit had ook nog best een dag later gekund. De ringen in de maat 3,5 mm werden voorzien van leukoplast. Dit om te voorkomen dat ze te veel zouden opvallen. De pop hield immers het nest keurig schoon.

Binnen twee weken verscheen het eerste jong al in de opening van de nestkast. Een dag later vlogen de drie de vogels al uit. Ik vond dat ze best vroeg uitvlogen. Naar mijn indruk hadden ze nog best een paar dagen langer in de nestkast kunnen blijven. De eerste dagen struinen de jonge vogels wat rond op de bodem van de vlucht. Meestal zaten we op de houten stroken. De kleur van het hout kwam goed overeen met de kleur van de jonge schama's. Het drietel zat er goed beschut. Echt goed vliegen was er nog niet bij. De pop ging vrolijk door met voeren. Bekken vol met larven worden uitgedeeld. Als een jong genoeg had gegeten en zijn bek dicht hield, zag je de pop met een bek vol een paar keer voorzichtig op de kop van het jong duwen. Het was een mooi gezicht om te zien hoe goed de pop haar jongen verzorgde.

De man zat nog in de volière er langs. Toch maar eens tijd dat hij ook zijn vaderlijke

Nest jonge vogels

taak gaat oppakken. Na het ochtendritueel wordt de tussendeur opengezet. De man vindt snel de weg naar de pop. Even goed in de gaten houden of het allemaal goed gaat. De mannen kunnen toch behoorlijk fel zijn. Alles lijkt goed te gaan en de pop hervat het voeren van de drie jonge. Ik heb de man een paar dagen erna wel zien rondvliegen met voer; het voeren door de man van de jonge heb ik niet waargenomen.

Zo gaat er een week voorbij nadat de jongen het nest hebben verlaten. De jongen bevinden zich ook steeds meer boven in de volière. Na ruim een week zie ik dat er wat nestmateriaal in de waterbak ligt. Zou de pop alweer aan de volgende ronde toe zijn? En ja, er is alweer een nestkast uitgekozen. En hierin bevindt zich al een half afgebouwd nest. Als nestmateriaal worden net als bij de eerste ronde gedroogde grassen en kokosvezel gebruikt. De nestkast die deze keer is uitgekozen is een

Pop schamaliijster

kleine (maat mezenkast) halfopen nestkast. Binnen drie dagen is het nest klaar inclusief een mooi gevormd nestkommetje. Het duurt echter nog enkele dagen voordat het eerste ei wordt gelegd. Het legsel wordt afgerond en het broeden kan weer beginnen.

De drie jonge schamaliijster vliegen nu goed rond. De eerste twee weken wordt er vooral afgewacht tot de pop het voer komt aanleveren. Inmiddels eten de jonge zelfstandig. Na ruim 2,5 week na het uitvliegen worden de drie jongen apart geplaatst. Dit gaat verder prima en nu is goed te zien dat de jonge vogels goed zelf eten. Als voedsel wordt naast universeelvoer, dagelijks de mix van insecten aangeboden. Al snel hebben ze het ritme van de verzorging door en zitten ze te wachten op deze dagelijkse traktatie.

De pop zit stevig op de nieuwe ronden met eieren. Deze keer heeft ze vier eitjes gelegd. De pop blijft nu tijdens het voeren op het nest zitten. Bij de eerste ronden verliet ze bij het horen van de deur telkens het nest. Waarschijnlijk voelde ze zich in deze nestkast wat veiliger. Zo gingen er weer dertien dagen voorbij.

Voor de laatste weken waarin er rijkelijk is gevoerd en door de man goed is gegeten is de man toch wat feller geworden. Om het broedproces niet te verstoren wordt de man weer in de volière naast de broedende pop geplaatst. Het plan is nu de man wat eerder terug te zetten.

Voor de controle of de jongen zijn uitgekomen hoef ik geen nestcontrole uit te voeren. De pop deponeert de eischalen keurig in een hoekje van de volière. Op een ochtend liggen er drie lege eierschalen. Ik ga er van uit dat er drie eieren zijn uitgekomen. Na een paar dagen voer ik toch de nestcontrole uit en kwam ik tot de ontdekking dat ook he vierde ei was uitgekomen. Vier jonge schamaliijstertjes liggen er keurig bij. Het voeren van het insectenmengsel wordt weer opgevoerd naar vier keer per dag. De eerste dagen wordt er nog maar weinig geconsumeerd; de jonge vogeltjes zijn ook erg klein. Naarmate

Man schamaliijster

de tijd verstrijkt wordt er ook steeds meer opgenomen.

Op een leeftijd van zes dagen worden de vier jonge schama's geringd. Twee dagen later krijgt ook de man toegang tot het verblijf van de pop en de jonge vogels. Dit gaat ook dit keer prima. Ik vraag me af of het wel nodig was de man tijdens het broedproces te scheiden. De man voert deze keer ook prima mee. Na het verstrekken van de insecten zitten pop en de man langs elkaar op de rand van de open nestkast om de jonge schama's te voeren. Een mooi gezicht.

Niets lijkt weer een mooi resultaat in de weg te staan. De jongen staan op het punt van uitvliegen, wanneer ik op een ochtend een dood jong op de bodem van de volière aantref. Jammer, maar iets verder op ligt er weer één. Wat is er aan de hand? Uiteindelijk overleeft, van de vier jonge van de tweede ronde, het er één. Waaraan de drie jonge zijn overleden is en blijft me een raadsel.

Al de jonge schama's, drie van de eerste ronde en één van de tweede ronde, groeien goed op. Het blijken twee mannen en twee poppen te zijn. Ondanks wat tegenslag, kijk ik tevreden terug op een mooie kweek met de Schamaliijster.

Puzzel

© Iwan de Meester

Los op, vul in en stuur het 10-letterwoord op samen met de schiftingsvraag.

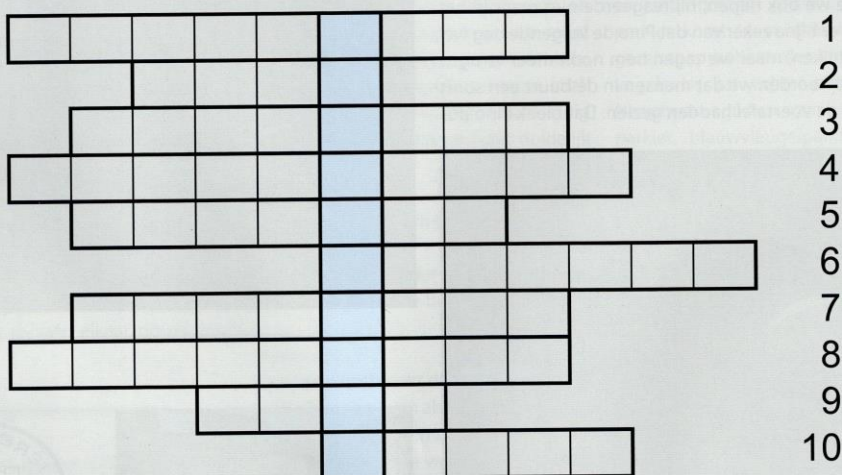
1. Ik ben een vogel; wanneer je de letters van de naam van mijn baasje in de goede volgorde zet, vorm je meteen ook mijn naam.
KO JEBELDO
2. Vul het volgende gezegde aan: "Dat is een vreemde in de bijt"
3. In welke stad werd het COM (noordelijk halfrond) gehouden in 1975?
4. Welke vogel (van de nestblijvers) heeft gemiddeld het grootste legsel?
5. Wat is de nationale vogel (tevens munteenheid) van Guatemala ?
6. In de USA heeft elke staat zijn "state bird". Van welke staat is de cactuswinterkoning (cactus wren, campylorhynchus brunneicapillus) het symbool ?

7. Ik was een bekend natuurkundige en vogelillustrator. Mijn voornaam : William. Geboren op 8 oktober 1789 en gestorven op sinterklaasdag 1855 in Nieuw Zeeland. Verschillende vogels dragen mijn naam in hun benaming, onder andere de witbuikmiervogel (myrmeciza logipes). Wat is mijn familienaam?
8. Welke vogelsoort bouwt eetbare nesten? Ze doen dit massaal in de Niah-grotten op Serawak (Indonesië)
9. Wat is de algemene wetenschappelijke benaming voor "vogels"?
10. Wie is er momenteel president-generaal (voorzitter) van de C.O.M ? Familienaam volstaat.

Schiftingsvraag: Wat is de gemiddelde levensduur, uitgedrukt in maanden, van de kea (nestor notabilis)?

Oplossing (uiterlijk tegen 31/ 07/ 2024) opsturen naar redactie Onze Vogels, hbranche@icloud.com

Juiste antwoorden verschijnen in het augustusnummer.

Leeftijd Kea (in aantal maanden):

uzzel

De

Pino

Door diverse oorzaken kregen ook wij te maken met vogels die handmatig groot "moesten" worden gebracht (hoewel er altijd een keuze is om dit niet te doen en te laten sterven).

© Lou Megens

De sneeuwkruintapuiten hadden een prachtig nest met drie bevruchte eitjes. Dit nadat eerdere nestjes dat jaar mislukt waren. Er kropen ook drie jongen uit het ei en in de eerste dagen ging alles perfect. Totdat er op opeenvolgende dagen steeds een jong verdween. Waren het muizen? Ik wist het niet. Wat ik niet wilde was ook het laatst overgebleven jong opofferen aan een onbekende doodsoorzaak, dus nam ik het jong uit het nest voor hand opfok. Zo kwam Pino in ons gezin. Het opfokken was een appeltje-eitje. Een jong van een week oud is best wel sterk en spert goed. Veel persoonlijk contact en aandacht deden de rest. Pino werd geheel tam en vloog al snel de hele kamer door. Of hij zat samen met ons televisie te kijken of keek aandachtig toe wanneer we een boek lazen. Pino was erg onderzoekend en nieuwsgierig, maar kwam altijd als we hem riepen naar ons toe. Hij vond het heerlijk om rustig bij ons te zitten in onze nek om tegen onze haren te knuffelen. Wat hij ook fijn vond was om op mijn borst te zitten als ik lag, terwijl ik warme lucht over hem blies. Deze föhn deed hem de vleugels spreiden en veertjes rechtop zetten om maximaal te kunnen genieten van deze warmte. Bij zoveel tamheid zit een ongeluk in een klein hoekje.... De keukendeur naar buiten stond een stukje open en hoewel het donker was, slipte Pino toch weg. Hoe we ook riepen, hij reageerde niet meer in het donker. Ik was er bijna zeker van dat Pino de volgende dag wel weer op zou duiken, maar we zagen hem nooit meer terug... Pas naderhand hoorden we dat mensen in de buurt een soort "goudvink" op de voertafel hadden gezien. Dat bleek Pino dus

te zijn. Hij bleef weg. Nooit vernamen we nog wat van Pino. Een kat, sperwer, het koude natte weer, gevangen door mensen? We weten het niet. Een jaar later herhaalde zich de situatie met wéér een nestje waar de jonge sneeuwkruintapuiten uit verdwenen. Ook nu besloot ik om het laatst overgebleven jong handmatig groot te brengen. We hebben nu Pino 2.0 en letten heel goed op dat alle ramen en deuren afgesloten zijn!

VOLIERE
SAMAN
M. 06-51145525

INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

Keurmeester 164

Om Oprisdagen voor tropen- en parkietenkeurmeesters meer gewicht te geven wordt speciaalclubs gevraagd om presentaties te verzorgen. Zaterdag 15 mei was het podium voor een delegatie van de Nederlandse Zebra-vinkenclub (NZC), Ad de Jong, Peter Jacobs, Jeroen Kroone, Pieter van der Ploeg en Meeuwis Visser.

Louis van Kelckhoven

De NZC laat tropenkeurmeesters weten dat bij het beoordelen van zebra-vinken het beoordelen van het type doorgaans achterblijft bij die van kleur en tekening. Keurmeesters zijn geneigd meer op dat laatste te letten dan op het algehele voorkomen van de zebra-vink. „Waardering en bestraffing op type moet méér tot uiting komen op het keurbriefje”, vindt de NZC. Daarvoor staan de keurmeester de eerste twee rubrieken ter beschikking: formaat, model, houding, conditie en bevedering, grootte en vorm van de kop en snavel en poten. „Het verschil in waardering van types is vaak niet terug te vinden op de keurbriefjes. Wij pleiten voor het maken van écht

onderscheid in de bovenste drie rubrieken. Dat zowel keurders als liefhebbers meer aandacht besteden aan het fysieke geheel van de zebra-vink. Een goed type kan altijd, ook op intensieve kleurvogels en/of lastige mutaties en -combinaties.”

De zebra-vink (11 centimeter van snavel tot staartpunt), moet een geblokt type laten zien. Een vol lichaam met een brede, goed gevulde nek, volle en ronde kop met een passende kegelvormige snavel. Daarmee wordt een snavel bedoeld waarvan de hoogte aan de basis gelijk is aan de snavellengte. Als geheel mag het type van de vogel zeker niet langgerekt en/of smal lijken.

Het doorzakken van de poten (schoon, zonder grove schubben en met nagels en tenen compleet), het hangen op de stok, is fout en wordt bestraft bij 'houding'. Een zebra-vink moet altijd los van de stok zitten, de vleugels strak gedragen en sluitend op de stuit.

Matige types, smal, langgerekt of juist grof van vorm wil de NZC strenger beoordelen en juiste types meer belonen. Daarbij hoort ook de kop/snavelverhouding. „Vogels met een platte kop en/

of lange snavel blijven niet meer onbestraft. Fraaie koppen/snabels willen we juist beloofd zien”, aldus de NZC.

Op shows verschijnen meer en meer zebra-vinken met (te) lange bevedering. „Voortaan wordt er extra aandacht gevraagd voor de kwaliteit van de bevedering”, aldus de NZC. „Vuile bevedering moet streng worden bestraft. De bevedering moet compleet en schoon zijn en strak gedragen worden, met name rondom het oog”.

De ogen moeten van opzij gezien volledig zichtbaar zijn. Geknepen-, spleet- of ovale ogen, al dan niet als gevolg van een losse en/of zware bevedering rondom het oog, zijn niet toegestaan. Een wenkbrauw is toegestaan mits deze strak gedragen wordt en niet te zwaar is. Let erop dat de wangbevedering niet storend voor het oog langs steekt. Dit bestraffen in rubriek 1 (bevedering).

Expert sprint

© Henk Branje

De welbekende struisvogel met z'n lange poten is de snelst lopende vogel: de hoogst gemeten snelheid bedraagt 97.5 km/uur. Doorgaans houdt men voor de struisvogel een snelheid aan van 50 km per uur. Hij maakt dan passen van zo'n 3 ½ meter!. Die snelheid van 50 km/uur kan hij wel 'n half uur volhouden! In een korte sprint worden snelheden tot 70 km/uur behaald. Dat is een heel respectabele snelheid voor een grondvogel.

Die snelheid was blijkbaar voldoende om uit handen van vijanden te blijven; in de loop van de evolutie heeft de struisvogel dan ook z'n vermogen om te vliegen verloren.

Bondsmededelingen juli 2024

VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING Zang

H.J. Buizer uit Dordrecht is verhuisd naar: Haringvlietstraat 507, 3313 EL Dordrecht.

Kleur en Postuurkanaries

J. Stevens uit Nijmegen is gestopt als keurmeester per 1 juli 2024.

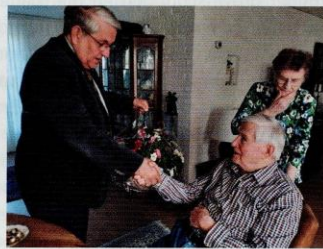
DISTRICT LIMBURG

Jack Verstappen werd gehuldigd voor zijn 65 jaar lidmaatschap van De Gevederde vriend. Hij kweekte jaren bruine en agaats mozaïek kanaries. Befaamd in zijn wild volière zijn de Mexicaanse rodmussen. Nu kweekt Jack met een 15 tal broedkooien, Agaats Mozaïek kanaries. De stellingen van de afdeling liggen al jaren bij Jack in de loods opgeborgen waarvoor onze dank. Jack, nog vele jaren. Uitreiking oorkonde en. Foto: v.l.n.r. Eric Simons penningmeester De Gevederde Vriend, Leo Smeets secretaris District Limburg en de heer Verstappen.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Vogelvereniging Aviarium te Eindhoven (afd. E14) had de eer van het huldigen van de heer Cees van de Riet (92 jaar) die 60 jaar lid van Vogelvereniging Aviarium en dus ook van de NBvV is. De voorzitter van Aviarium en voormalig bondsvoorzitter Henk van Hout speldde hem de draagspeld 60 jaar lidmaatschap op. Een flinke hanger met bloemen gaat deze heugelijke mijlpaal de gehele zomer omlijsten. Een welgemeende felicitatie van Aviarium en natuurlijk de NBvV. Foto: v.l.n.r. de heer Van Hout, de heer Van de Riet en echtgenote.

Wim Reuken is lid van vogelvereniging De Nachtegaal in Rosmalen (R11) en slaat zelden een ledenavond of andere activiteit over, hij behoort dan ook tot een van de vaste bezoekers van onze vogelvereniging. Wim is tijdens onze tentoonstelling door Antoon Tjihuis, districtsvoorzitter Gelderland, namens de NBvV, gehuldigd voor zijn 60 jarig jubileum. Wim heeft in zijn leven allerlei verschillende vogels gehouden en gekweekt. Hij is op jonge leeftijd begonnen met duifjes. Op zijn 18e is hij verdergegaan met een gezelschapsvolière. Daarna heeft hij parkieten gehad zoals Bourkes en Splendids. Later is hij overgegaan naar de kanaries. Op het moment kweekt Wim nog geel mozaïek kanaries waarvan hij er een stuk of 50 in zijn bezit heeft. Het leukste aan de vogelsport vindt Wim om lekker bezig te zijn. De kweekperiode vindt hij ook een mooie periode. Foto: v.l.n.r. de heer Tjihuis en de heer Reuken.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

M. Bout en A. Strijker, afd. Hardinxveld Giessendam (H18); L.J.S. Schoots en G. A. Verboom afd. Tiel (T07); R. Berghuis, afd. Meteren (M23);

Jubilarissen 40 jaar

W.M. Gremmen, R.A. vd. Heijden en H. van Valkenburg, afd. Tiel (T07);

Jubilarissen 50 jaar

C. van de Riet, afd. Eindhoven 2 (E14); J. Selder, afd. Stramproy (S43); W. Reuken, afd. Rosmalen (R11);

Ereleden

D.A. Verburg, aftredend penningmeester Hoofdbestuur.

Overledenen

J. J. van Rijn uit Waddinxveen was bestuurslid van V.V' De Vogelvrienden in Waddinxveen"(Z25);

F.P.M. Wennekes, Roosendaal (R27);
 B. Snoeijink, Ootmarsum (O34);
 A. Bethlem, Kollum (D08);
 P. v. Bussel, De Mortel (G09);
 C. v.d. Broek, Handel (G09);
 D.J. Hageman, Nijverdal (N06);
 L. Austen, Beek (S27);
 H.T.H. Smit, Nieuwegein (V21);
 G. J. Wagenvoort, Deventer (D01);
 J.A.M. Keijzers, Bergen op Zoom (B03);
 H. Brouwer, Borger (B45);
 H. van Vliet, Krimpen a/d IJssel (G32); W. Barnhoorn Katwijk (N16);
 G.J. Rutjes, Steenderen (H43);
 S.R. van der Tuuk, Rotterdam (Z25);
 T. Rozeboom, Bennekom (308);
 J.E.M. Gloudemans, Veghel (E32);
 J. Kuper, Waalwijk (W01);
 H. van Vliet, Krimpen a/d IJssel (G32);
 G. Biesheuvel, Aalst (A06);
 A. Honnoff, Bocholtz (B14);
 A.G. Breukel, Rockanje (H28);
 Y.Planting, Hengelo (H66);
 W.H. Egelmeers, Gemert (G09);
 J.A.N.M. van Hooft, Veghel (E32);
 J. v/d Slot, Briele (O18);
 A.J. Vermeer, Ochten (O20);

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

Onlangs ontvingen wij bericht van het overlijden van ons Lid van Verdienste NBvV, de heer

Kor Zegelaar

Gedurende zijn langjarige loopbaan, 41 jaar, als keurmeester en promotor van standaard grasparkieten, was Kor tevens coördinator opleidingen en 34 jaar een geweldige docent.

Bij zijn afscheid zei hij: "Nooit ben ik met tegenzin naar een keuring gegaan. Ik heb ook nooit ruzie gehad, wel meningsverschillen, maar dat was niet zo erg, want ik had toch altijd gelijk".

Wij behouden Kor in prettige herinnering en wensen familie en naasten heel veel sterkte.

NBvV KMV en Hoofdbestuur

Criminelen ook actief met contributies

© Hoofdbestuur NBvV

In juni bereikte ons het bericht van een speciaalclub dat criminelen inmiddels zo gehaaid zijn dat zij proberen met valse documenten, verzonden via de mail, contributies te innen. Hierbij worden functies en namen van bestaande bestuursleden gebruikt. Het lijkt dus alsof het om een echte uitnodiging tot betaling gaat.

Advies: Check van wie de mail afkomstig is. Betaal niet zomaar via een link. Check ook het bankrekeningnummer welk opgegeven wordt met het bankrekeningnummer welke door uw vereniging of speciaalclub bekend is gesteld in maandbladen of tijdens verenigingsavonden. De NBvV gebruikt alleen de via het maandblad opgegeven bankrekeningnummers.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, D.A. Verburg, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, Th. Van Kollenburg, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: secretaris@nbvv.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Penningmeester: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

Bestuurslid: Rob Kristel, tel. 06 46140291, E-mail robkristel@kpnmail.nl

VERTROUWENSPERSOON

Gerrit Houwen, tel. 024-642 10 51, e-mail gerrit.houwen@hccnet.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING
Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBVV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBVV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBVV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2024 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2024

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBVV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBVV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofdredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBVV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBVV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEÏNDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Zebravink - zwartborstgrijs
Taeniopygia castanotis

juli

© Pieter van den Hooven

De zwartborst mutatie veroorzaakt een scala aan veranderingen in de tekeningen van de zebravink. Geen enkele andere mutatie heeft zoveel invloed op het tekeningpatroon. De veranderingen op een rijtje:

- De borstband wordt veel breder en de zebratekening daar boven loopt dicht. In het ideale geval vormt dit samen een geheel zwarte borst. Dit was in het begin het meest opvallende, en daar is de mutatiennaam aan ontleend. Later bleken de andere tekeningonderdelen eigenlijk veel spectaculairder en is nog geprobeerd de naam te wijzigen. Een goede naam is echter niet gevonden, en aangezien het überhaupt al moeilijk is een ingeburgerde naam te wijzigen is de naam zwartborst zo gebleven.

- De zwarte traanstreep is geheel gereduceerd. Opvallend is dat de zwarte snavelstreep juist wat prominenter naar voren komt.

- De wangvlekken zijn niet meer strak afgetekend maar vloeien uit tot ze elkaar in de nek raken.

- De flanken tonen geen ronde witte stippen meer, maar langwerpige ovale vlekjes.
- De zwarte stuittekening ontbreekt.

- De staarttekening is niet meer geblokt maar toont een enigszins druppelvormige lengtstreeping.

- De armpennen en de vleugeldekveren hebben een roodbruin - witte omzoming gekregen.

Persoonlijk vind ik deze vleugelomzoming de fraaiste uitbreiding van de tekening.

Helaas is het erg moeilijk alle ideale tekeningen op één vogel te verwezenlijken. Is het ene onderdeel perfect dan is meestal een ander onderdeel maar vrij matig. Heb je bijvoorbeeld een haast ideale zwarte borst dan lopen de wangen veel minder goed uit en is de traanstreep niet geheel gereduceerd. Ook de vleugelomzoming is dan vrijwel altijd minder sprekend. Bij een goed uitlopende wang gaat dit vaak samen met wat te veel uitvloeiende flankstippen waardoor de flank wat te wit wordt. De vogel op de kalender toont een prima vleugeltekening en ook prima uitvloeiende wangvlekken. Ook een prima

volledig gereduceerde traanstreep. De staartdektekening is helaas op deze foto nauwelijks zichtbaar, maar u kunt van mij aannemen dat die ook goed was. Onder de snavel toont de vogel nog wat veel wit en ook de flanken zijn wat te wit. De ovale vlekken zijn hier wat groot en de flank zelf kan trouwens ook wel wat strakker bevederd. Dus een paar kleine opmerkingen bij de tekening van deze zwartborstgrijze man, maar deze worden ruimschoots gecompenseerd door de verder uitstekende tekeningen. Naast een goede kleur en een prima conditie dus terecht een topvogel van 92 punten.

Pieter van den Hooven

pinda kervelsteeltjes vlokkenmix gerst
 berkenblad zoethout
 knoelselderij katjang
 heerlijk
 rozenbottels
 knofookgranaat
 meelwormen
 selderij
 weedpree
 kardizaad
 gepeld
 steeltjes
 tunboonvlokken
 wortelbloesem
 stand
 paardenbloem
 gebroken
 gestreept
 Rode
 Zwart
 Zonenepit
 wortelvlokken
 mango
 Lavendel
 papaya
 muesli
 bramenblad
 heermoesblad
 erwtenvlokken
 anijs
 spinaziezaad
 korenbloem
 gepunt
 smalle
 bloemenmix
 Johannesbrood
 milo/rode
 cranberry
 appeltje
 citroen
 karnille
 luzerne
 korenbloem
 brandnetel
 guidentoede
 kokos
 miliet
 Selderij
 Banaan
 paprika
 framboos
 hazelnootblad
 LUTZERNE
 paddy
 panicum
 weeg
 rozemarijn
 haver
 kruitdenmix
 Haver
 gebroken
 schijfjes
 pompoen
 medelie
 gesneden
 milo/rode
 cranberry
 kruitden
 Wainootblad
 rozemarijn
 haver

WWW.BAROEN.NL

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
 IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB
 t.a.v. KBOF - Vergelyen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be
 Via onze website: <http://www.kbof.be>
 kan U gratis een proefnummer inzien!

"DE VOGELWERELD" A.O.B. Jaarabonnement 2025

Voor de Nederlandse liefhebber heeft de AOB een speciale aanbieding! <https://aobbel.be>

Voor slechts € 42 per jaar ontvangt u ons tijdschrift per post en digitaal. Voor slechts € 20 per jaar enkel digitaal.

Speciaal voor jullie heeft het bestuur van de A.O.B. een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse vogelliefhebbers kunnen voortaan, door slechts € 42 te storten op het rekeningnummer BE05 7350 5552 1875 (bic: KREDBEBB) een jaar lang ons tijdschrift ontvangen, per post en digitaal. (Slechts voor € 20 als u kiest voor enkel het digitale maandblad)

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling, alsook te mailen naar heidt.cosemans@gmail.com

"DE VOGELWERELD" verschijnt 11x per jaar, 10x op 48 blz. (+ 1 extra bijlage ringenreglement) en 1x op 64 blz.

ANIVENT

Kalender | Mega-Catalogus | Inschrijven

De catalogus -inclusief alle keurlijsten- van het afgelopen NK nog een keer nakijken?
 De vogels van uw soort vergelijken met de resultaten van vorige NK's?
 Kijk op Anivent.eu in de Mega-Catalogus en vind!

Kooi	Diergroep	Punten	Klassering	Ras	Kleur	Geslacht	Merk	Geslacht	Keurmeester	Inzender (klik voor detail)
3358	australische prachtvinken	90.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	4HDN +
3359	australische prachtvinken	88.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3360	australische prachtvinken	87.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3361	australische prachtvinken	92.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	H568 +

Anivent.eu is gratis, óók voor uw afdeling of speciaalclub!

osel

De